

 Edebiyat Defteri

Özlem_SABA -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
11 Mart 2026 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

OLUR MUYDU?

Olur muydu?

Bir bulut
Bir gökyüzü

Olur muydu?

Önce somutluğu unutmali insan
Gülmeyi öğrendiği gün
Ağlamayı unutmali

Olur muydu?

Bir çiy tanesiydi sevdam
Bilmeden hangi çiçeğe düşeceğini
Düş bahçelerinde hayaliyle dolaşan

Olur muydu?

Önce tadına varmalı insan
Burnu havada
Ağız kapalı

Kalbi yarı yıllık

Bekler halde olmalı insan

Göğün arka yüzü

Yeni bir hayat gerekiydi ona

Olur muydu?

Önce sevmeyi bilmeli insan

Bitiyor muydu?

Yaşanmayan
Aşk defterinden kırılmış
Meşk defterinde hiç yer almayan özlemler kadar
Büyüktü dünyam

Olur muydu?

Çok istersek olurdu
Neden olmasındı?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572671/olur-muydu.html>

BİZ KADINLAR

Biz kadınlar
Daha kadın olmadan
Bir kadının hayatını yaşayanlar

Biz kadınlar
Kadınların en bakiresi
Sevişip, rüyasında binlerce erkekle
Yine de bakire kalanlar

Biz kadınlar
Gideceği hiçbir yeri olmayan, olamayanlar
Bakmayın telaşımıza, acelemize
Hepsi yalandan

Biz kadınlar
Bir gazete kuponu kadar
Bekleyeni olmayanlar

Biz
Habersiz solan güller

Biz
Hatırlandıkça hep yüreğinizi sızlatanlar

Biz
İçli bir keman gibi kendine ağlayanlar

Biz
Aşkı en çok hak etmiş olup yaşayamayanlar

Biz
Tangoların kadınları, tutkulu

Biz
Bir erkeğin gözlerini, yıllarca düşünüp
Ona bile hissettirmeden bunu, hülyalı bakanlar

Biz
Unutulmuşlar, ya da varlığını gizleyip kendini unutturanlar
Şarkılara, şiirlere girememiş
Oynamadan bekletilmiş
Hala en güzel oyununu bekleyen tiyatrocular

Biz
Bir bekleyeni bile olmayanlar
Önce seilmeyi düşleyip
Sonra seilmekten utananlar

Biz
Asla var olamayan
Var edilemeyen kadınlar

Biz
Kederi, kaderinden büyük olan susmuş kadınlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572672/biz-kadinlar.html>

ARTIK SENİNİM

Soyundum her şeyi

Acılarımı soyundum önce
Düşlerimi
Kırgınlıklarımı

Özlemlerimi

Hayatla kavgalarımı soyundum sonra
Hasretlerimi
Beklediklerimi
Bekleyip de
Gelmeyenleri

Yalnızlıklarımı soyundum sonra
Çıplaklığımı
Soyunup da
Çıkartamadıklarımı

Geldim işte
El değmemiş
Bakir düşler gibi
Sana geldim

Şimdi hürüm
Özgürüz

Ödeyip de tüm hesabını geçmişin
Geldim işte

Ey sevgili
Anadan yeni doğmuşçasına
Tüm yasak kentlerimi yıktım
Ve geldim işte

Artık seninim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572674/artik-seninim.html>

AKIP GİTMEK

Gökyüzünde akıp gitmek istiyorum seninle.

Aşkın ve sevginin anlamını bilen,
Başka bir gezegene.

Sönse de ışığımız,
İçimizdeki ışık yeter bize.

Gitmeliyiz,
Aşk'ın taa kendisine.

Ha koptu, ha kopacak kıyametimiz.

Ne duruyorsun?
Gülümse Venüs'e.

Özlem SABA
www.ozlemsaba.com

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572676/akip-gitmek.html>

YABANCI

Bu yaşlarda insana yabancı gelir kendi yüzü

Kederler oldukları yerde kalır
Hüzünler, değişir yaş aldıkça

Ayrılıklar ise
Bir girdap gibi, dalga dalga iz bırakır o yüzde

Bu yaşlarda insana yabancı gelir kendi yüzü
Korkulur, bakılmaz aynalara

Sonra kırılıverir bu ayna
Hesapsız, tazecik bir Aşk'la

Ve yeniden başlanır hayata
Hissedilen o yaşla

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572681/yabanci.html>

GİT ŞİMDİ

Gitmelisin artık
Korkuyorum senden

Sevişmelerimiz yorgun
Çıplaklığımız utangaç

El yordamıyla tanıyorum tenini

Düşlerin beyaz
Tenim siyah
Haykırışların mavi
Gözlerim donuk

Renklerle tanıyorum seni
Sen git şimdi
Sonra gene gel

Beni özlediğini söyle
Fısılda kulağıma hasretini
İhtiyacım olacak nefesine

Utaniyorum senden
Senden ve aşka dahil her şeyden

Sen git şimdi
Sonra gene gel

Ama kalbinle gel
Sal içindeki utangaç çocuğu
Dokun yüreğime
Sev, büyüt, okşa
Bulutlara çıkar beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572684/git-simdi.html>

YELKENSİZ GEMİ

Ve acıladı yine
Umutları pekiştiren
Bir deli yürek
Çılgın denizlere açılan
Yelkensis bir gemi

Sözler de biterdi bir gün
Paylaşılacak bir şey kalmamışsa
Ya da hiç paylaşılmamışsa

Denizlerin en büyüğü içimizdeydi oysa
Boşuna kürek çektik bunca yıl küçük göllerde

Sana söyleyecek çok şeyim var aslında
Ama bir deli rüzgar, bir kanlı tufan var başımda

Ve diyorum ki
Her ne geldiyse başımıza
Korkularımız yüzünden
Yeniliyorsak sürekli hayata,
Seyirci kalmamızdandır olana bitene

Hani kapıyı ilk sen açma der ya anneler çocuklarına
İşte bu yüzden korkulara saldılar bizleri

Oysa ne çok şey varmış hiç yaşamadığımız
Ne insanlar varmış
Ne yaşanmışlıklar varmış hiç tanık olmadığımız

Ne aşklar varmış varamadığımız

Ve şimdi vakit akşam sevgilim
Düşünme artık ne olacağını
Gün gitti gidecek
Boş ver karanlık bulutları
Vücutlarımız toprağına basalım sımsıkı

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572685/yelkensis-gemi.html>

ÇOCUKLUĞUM

İlk kez büyümüş gibi hissettim
dozer girince bahçeme.

balyozlanan duvarların ardından
varlığıma inat
sen yoksun dercesine
yıkılıyordu çocukluğumun evi...

ben ise;
yok olmadım henüz dercesine
molozları topluyordum inatla yerde...

bir tarih ve duygusal tarih yok olup giderken gözlerimin önünde
o çocuğun hala o avluda oynadığını hiç kimse görmüyordu,
benden başka.

hiç bir çocuğu kimsenin gözü görmüyordu,
çocuk ve kalabilenlerden başka...

balyoz sesleri..
bir,
iki,
üç
vuruyordu inatla.

-uçuşuyordu çocukluk hayallerim havada.

ben ise;
henüz ben bitti demedim
ben bitti demeden de bitemez dercesine
zıplıyordum ateş üstünde .

bir,
iki,
üç,
elimde buzdan bir top
ve bir lolipopla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572686/cocuklugum.html>

PLASENTA

birden plasenta kokusu kaplıyor her tarafı.
doğuruyorlar!
anaerob bakteri gibi ürüyorlar.

bir azgın teke çıkıyor dışisinin üzerine,
ve soruyor?
kaç çocuk düşünüyorsun?
diye.

dışı cevap veriyor erkeğe;
bilmem!
Allah ne kadar verirse...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572687/plasenta.html>

ACI DOLU ÖMRÜM

Gözleriyle tanıdı acıyı
Dudaklarıyla
Diliyle tanıdı

Sonra
Elleriyle tanıdı acıyı
Bilinciyle
Somurdu acıyı
İliklerine varana değin

Sonra ruhuna çekti acıyı
Acı dolu çocuk
Acı dolu kadın
Bir acılı şair dediler ona

Bitince acısı
Kimse görmedi onu
Kalmadı Şiir'in anlamı da

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572864/aci-dolu-omrum.html>

BAŞKA SEVERSİN

Sen nergis kokarsın
Hiç bir kitapta yoktur teninin tarifi
Hiç bir şiirde anlatılmadı henüz aşkının güzelliği

Sen sevince
Bir başka seversin
Dokunduğun her şey güzelleşir güneşinle
Isınır, erir don tutmuş kalplerin mavi buz dağı

Sen sevince
Kelebekler uçuşur
Çiçekler açar
Bir ben olurum tepeden tırnağa
Bir sen olurum

Sen sevince
Bir başka oluyorum işte
Tanrı'nın kollarında huzura varır gibi

Seni daha nasıl anlatabilirim ki
Yetmiyor
Tarif edilmiyor
Öksüz kalıyor sözcükler
Varlığıyla tanışıp, ruhuna varamayanlar gibi
Yetim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572866/baska-seversin.html>

YASAK AŞK

bu Şehir aşk kokuyor.
her sokak,
her köşe,
eski bir Şiir sanki...
yıllar 6ncesinden kalan,
yarım kalmış bir aşkı,
tamamlar gibi...

bir kadın tango yapıyor sokakta.
biri avazı 6ıktıŐı kadar baŐırır.
diŐerinin dilinde mistik bir Şarkı.
bir diŐeri rengarenk, heykel gibi.
simit6i k6Őede,
mahzun ser6eler sokak sakinleri...

boŐazın sularında dans ediyor balıklar.
aldatıcı martıların s6z6l6Ős6n6 izlerken g6ky6z6nde,
beş dakika sonra,
bu aşkın bedelini 6ok aŐır 6deyecekler.
tıpkı bizim gibi,
tıpkı İstanbul gibi...

bense tutsak kaldım bu Şehirde.
inandım yalanına,
kapıldım b6y6s6ne.

akşam 66kerken bu Şehre,
karanlık siliyor masumiyetimizi de.

karın evde seni bekler,
ben koynunda sabahı.

kollarında seyrederken boŐazı,
unutamıyorum boŐazıma d6Ő6mlenen g6nahı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572867/yasak-ask.html>

BEKLETME

Göz kırpma bana uzak yıldızlardan
Senin göğün benim

Sen de
Ben de

Yaklaşmalıyız birbirimize

Bir meteor olmalıyız seninle

Ya da bir kuyruklu yıldız

Bir dizin ülker olmalıyız belki de

Sen Orion
Ben Scorpius

Her neyse

Zaman yok

Zena koşucusu gibi

Koşmalıyız birbirimize

Ama mutlaka olmalıyız seninle

Çarpışmalıyız gökte bir yerlerde
Binlerce yıldız
Doğmayı bekliyor bir seremoni eşliğinde

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572868/bekletme.html>

SENİN DE BİR ŞİİRİN OLMALI

Senin de bir şiirin olmalı

Sustuklarının
Susamadıklarının
Sevdiklerinin
Sevemediklerinin

Sevip de, söyleyemediklerinin
Bir şiiri olmalı

Senin de bir şiirin olmalı mutlaka
Dilin yaralıyken
Haykırabildiğin
Bırak dolaşsın elleri sözcüklerin
Öfke dolu yüreğinde
Sen sus ki, onlar konuşsun yerine

Senin de bir şiirin olmalı mutlaka
İssız bir köşede, can çekişirken ruhun
Kurtarıcın olmalı, yetişmeli imdada

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572869/senin-de-bir-siirin-olmali.html>

ESİR RUHUM

Hiç bu kadar çaresiz ve kimsesiz hissetmemiştim

İçimde yarattığım benin dışında kimseyle uyuşmuyor ruhum
Sessiz bir yalnızlığın içine hapsolmuşçasına
Göz gözü görmüyor karanlığında

Burnuma sadece küf kokuyor
Yıllarca rafta unutulmuş nemli çamaşırlar gibi
Gün geçtikçe çürüyorum

Keşke demeyeceğim
Ama yine de
Yine si de yok

Sanırım tüm maviler griye çalıyor
Ve grinin keşkesi mavi
Günden günde soluyor

Gözlerim
Nemini de
Ferini de kaybediyor
Hangi acı kutsayabilir ki onları şimdi
İki damla yaş ile

Sanki bir dönemecin en kıvrım yerindeyim
Bahanem yok

Bu neyin bedeli
Hangi günahın bedeli bu diyemeden

Aklımda anlamsız sorular yığını

Ve soruyor içerdeki
Neyi niye kaybettiğini dahi bilmeyenin
Yok olmak değil miydi cezası

Ruhum esir
Ruhum yılgın

Boşuna sevmişim bunca yıl sizi
Bu sevmek sevmek değil
Tükenmenin ta kendisi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572871/esir-ruhum.html>

KIZIMA NASİHATİM

Her anne ninni söyleyerek uyutur çocuğunu.
uyu da, büyü yavrum diye.
ben hiç söylemedim sana.

uyuma kızım!
uyuma ki, büyüyesin...
her şey, herkes uyurken, uyutulurken,
sen uyuma kızım!
uyuma ki gelişesin...

öğren kızım!
her şeyi öğren,
atanı, ecdadını...
nereden gelip nereye gittiğini...

sana onca güzelliği veren o yüce yaratıcıyı öğren kızım.

Yunus gibi düş yollara,
ara, bul onu kızım!

-O ancak kendini arayanı bulur!

Hızır yoldaşın olsun,
Şems, Mevlana ışık tutsun sana...

ondan korkma kızım!
seni korkutmalarına izin verme.
sev kızım!
Tanrı sadece, sevginin var olduğu,
ve daim olduğu, yüreklerde mevcuttur...

bunca yıl hür bir bayrak altında yaşamana sebep olan
Mustafa Kemal'i öğren kızım!

uyuma, unutma!
unutma ki, unutturulamasın,
kimse seni uyutup, unutturmaya çalışmasın...

yersiz yurtsuz, inançsız, namussuz,
serseri bir ok olma kızım!
hangi menzile varacağını,
hangi yolda yürüyeceğini şaşırın...

Sen Cumhuriyet çocuğusun, uyan! !
uyuma, unutma, unutturma kızım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572873/kizima-nasihetim.html>

ZAMANIN İÇİNDEN

Aylardır kapının eşiğindeyim
Bir teki içerde, bir teki dışarda kunduramın
Zamanı durmuş, göçmekte olan bir kelebeğin
Vakitle müjdelenişini bekleyişi gibi
Öylece bekliyorum

Gözlerim bir noktaya ilişti sonra
Yelkovan sürekli akrebi es geçiyordu

Demek zaman da hep böyle ilerliyordu
Güçlü olan, zayıfın gücünü yokluğuyla sınıyordu
Peki sevginin gücü neye göre ölçülüyordu
Ağır aksak ilerleyen akrep
Son sözü hep o söylemiyor muydu

Dilimde eski bir şarkı vardı
Neydi o

Biliyorum artık, çok geç diyeceksin
Aşkımı bilsen de dudak bükeceksin

Gözyaşlarım da, demek hepsi boşmuş
Zavallı kalbim, hep boşuna koşmuş
Anlamadın , anlatamadım, anlamamışsın Aşk'ı (mı) sen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572875/zamanin-icinden.html>

AŞK CİNAYETİ (BÖLÜM 1)

I.
Sonu olmayan bir uçurumun kenarında
Düşsem mi düşmesem mi arasında bir yerdeyim
Uzaniyorum gecenin koynuna
Yerde miyim, gökte miyim bilemedim

II.
Zehirli bir ihanet fışkırıyor düşlerimden
Seni kazanmak için yeniden
Kurtulacağım kendimi bu utanç dolu lekeden

III.
Ne o geceyi affedeceğim, ne de kendimi
Haberin yok, ben o cinayetin meçhul faili
Uzulca uzanacağım gecenin koynuna
Ve varacağım o uçurumun sonuna

IV.
Artık hanginize düşersem.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572876/ask-cinayeti-bolum-1.html>

AŞK CİNAYETİ (BÖLÜM 2)

Çürük bir ihtimal
AŞk da olabilir
Hükmü çoktan verilmiş
Tehlikeli bir oyun
Girdabında boğulduğumuz

Ben bu oyunu iyi bilirim

Sen
Meçhul bir yıldırım gibi
Düşüverdın kaza yerime

Ben yaralarımı kurtarmaya çalışırken
Bir kabus gibi vuruyor aşk, can evime
AŞkın da
Kanın da rengi kırmızı

Ve ne zaman bir aşka tutulsam
Gönlüm mahşer yeri, kan kırmızı
O ise, kendini kurtarmanın derdinde
Kaçıp gitmenin
Bu aşkın kanlarını bulayıp elime
Mağrur bir küçümsemeyle

Ve diyor
Oyun bitti işte

Ne zaman bir sevda düşse aklıma
Burnuma sadece kan kokuyor
Ve ne zaman arkamı dönsem birine
Celladım ensemde
Soluğumu dinliyor

AŞk'ın cinayeti, böyle işleniyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572877/ask-cinayeti-bolum-2.html>

MUTLULUK

mutluluk,
herkesi peşinden koşturan,
varlığı ve yokluğu korkular yaratan..
hacmi özgül ağırlığı olmayan
dokunulamayan soyutluk tanrıçası...

mutluluk;
sana ulaşmak için çabalayışım boşuna...

çünkü sen bende olursan,
ben bende kalamam.
sen bende kalırsan,
sevgisiz yüreklere,
görmeyen gözlere,
güneş değmemiş sokaklara haksızlık olur..

mutluluk bana ulaşmaya çalışma
sen bana varırsan, ben bende kalamam.
çünkü 'mutsuzluktur' beni ben yapan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572889/mutluluk.html>

DİRENİYORUM

Bir küssem kendime
Direnmesem
Düşeceğim biliyorum
Direniyorum.

Her gün, önünüzden gelip geçtim göresiniz diye beni

O kadar cılız ve utangaçtı ki sesim
O kadar korkaktı ki yüreğim
Ne siz gördünüz
Ne de ben el uzatabildim sizlere

Mecburen göz göze geldik bazı zamanlar
Kapı önlerinde
Deniz kıyılarında

Ne siz merhaba dediniz bana, ne de ben sizlere

Geri dönülmez yalnızlıklara gömülse de barınaklarım
Hiçbir ses, hiçbir ışık işlemese de gönül haneme

Direneceğim

Yokluğunuza inat
Yine de ben onu bekleyeceğim

Bir gün Güneş doğacak benim de evime

Özlem SABA
www.ozlemsaba.com

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572891/direniyorum.html>

UNUTMA

hak ettiğin kadar yaşarsın hayatta
hissettiğin kadar mutlu
bildiğin kadar yalnız
yüklendiğin kadar sorumlu
unutma!

sevdiğin kadar sevilirsin
ağladığın kadar kederli
güldüğün kadar güzel
yaşattığın kadar yeşil
ve öldürdüğün kadar siyahsın
unutma!

yalnız değilsin bunu da unutma!

var olduğun kadar hafif
kirlendiğin kadar ağır
istediğin kadar kalabalık
kaçtığın kadar yalnızsın
unutma!

inandığın kadar güçlü
vardığın kadar yakın
gitmek istediğin kadar uzak
ve tükendiğin kadar kendinsin.

Tanrın sensin
unutma!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572894/unutma.html>

TÜKENME, BEKLENİYORSUN

bir tek seni bekleyişimi saklıyorum kendime,
geri kalan her şeyi tükettim.

gizlimsin,
saklımsın,
ısrarlımsın...

hiçbir kitapta tarifin yok,
hiç kimselere benzemiyorsun.

gözlerimi kapatınca,
önüne bile gelmiyorsun.

sadece özleniyorsun!

bir tek seni saklıyorum kendime,
tükenme,
bekleniyorsun...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572896/tukenme-bekleniyorsun.html>

DOKUNULMAZ SUÇLU

İnsan kalbi neden taşa keser bilir misiniz?
Ben söyleyeyim;
Sevgisizlikten

Annen sevmez, Baban sevmez,
Kardeşin, Eşin, Dostun sevmez

Ve bir insanın kanı neden donar bilir misiniz?
Bir de üstüne ülken sevmez
Artık her şey size mubahtır,
İstedığınız suçu işleyebilirsiniz

Artık dokunulmazlığınız var sizin

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573013/dokunulmaz-suclu.html>

EDİP CANSEVER'E

Anladım
Tam da Şu anda anladım
Yere bir Őeyler dūŐürmüŐtüm
Ama yine de devam etmiŐtim
Eksikliğimle yaşamaya

Geri dönüp almayı ya istemedim
Ya da adını koyamadım eksikliğimin
Belki geriye dönsem de
Bulamayacağımı biliyordum
Kaybettiğimin, gülen çocukluk resimlerim olduğunu

Daha iyi anlıyorum Şimdi Edip Cansever'i okurken

"Güle mi düştü, suya mı,
yoksa gürültüye mi düştü" bilmiyorum.
benim de çocukluk resimlerim

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573014/edip-cansever-e.html>

GEL ARTIK SEVGİLİ

Kendine bir şans ver diyor birileri
Kendine bir şans ver demek ne kadar da kolay
Bunun bir kaç ilaçla geçeceğini düşünüyor
Onun için reçete yazmak da çok kolay

Beni bu kadar çaresiz bırakan şeyin
Aşk'tan korkmak olduğunu sanıyor
Yanılıyor

Bunu anlatmak mümkün mü
Açmalı mıyım kendimi bu kadar sayfalara bilmiyorum
Ama konuşmalıyım yoksa öleceğim

Tabular
Ne kadar dışında da dursak bu kuralların
Bir yolunu buluyor bizi içine çekmenin

Söyleyin bana
Çevrece kabul gören bir ilişki
Yıllarca alıcısını bekleyip
Bir kilo domates gibi razı oluyor kadın kaderine
Seçme hakkı yok
Sevme, sevilme hakkı yok

Tensel uyumdan bahsediyor kitaplar
Aşktan, sevgiden
Bırakın tensel uyumu
Sevdiğine seni seviyorum demeye bile cesareti yok kadının

Annemin kaderi buydu benimki de böyle deyip
Razı oluyor kadın kaderine

Ben gibi
Sen gibi
O gibi

Evet kadının kaderi bu ne yazık ki
Asırlardır süre gelen bir alışkanlık
Ya da kolayı seçmek

Bir ilişkinin sorumluluğunu bile üstlenemezken erkekler
Bırakın üstlenmeyi bunu bir oyun gibi gören erkekler
Nasıl olsa bizleri seviyor, ya da mecburlar diye

Yıllardır altlarında taşıdıkları
O kadınım dediği basamakların üzerinden
Nasıl da sorumsuzca geçtiler

Ezilsek de varlıklarının altında, yok olsak da
Sesimizi bile çıkartmaya korktuğumuz
Çekindiğimiz

Ürkek bir mum alevi gibi direnişsiz
Ve en küçük bir esintide yok olacak bizlerin
Nasıl da titreyerek yandığını asla bilmeyecekler

Ve bunca şeyin farkındayken
Ya da duygusal zekanız zorla fark ettiriyorsa bunları size
Dayanışmasız sorumsuzca yaşanmasından korkuyorsanız hayatın

Ve aşık olacak adam gibi bir adam bulamıyorsanız
Ve aşk artık unutulmuş tren garları gibi geliyorsa size
Ve oradan geçmiyorsa hiçbir zaman yolunuz

Hayat ayırıyorsa sizi her defasında o gişeden
Elinizde aşka gidecek bir biletiniz bile yoksa
Bir zincir dolanıyorsa her defasında ayaklarınıza
Ve her seferinde yargılıyorsanız yaşanan aşkları
Tutsaksanız
Korkuyorsanız

Ayağınızın altındaki iskemleye bir tekmede siz vuruyorsunuz
Ve bir anlamsız aşk daha asılıyor hayatınızda

Ve yıllarca bastırmak zorunda kalıyorsa kendini kadın
Eğer şuursuz bir büyücüye dönüşmüşse toplum
Tüm kadınları bir paçavraya hapsetmişse

Yıllardır kutulara doldurulmuşsa duygular
Süslü hediye paketlerine
Aşkı işportaya dökmüşse toplum
Bir tuğla kadar değeri kalmamışsa aşkın
O ilk sözler
O her evliliğin bir futbol maçı biletinden ucuzsa değeri

Ben istemiyorum böyle bir sevdayı
İstemiyorum

Ve sana sığıyorum tanrım
Evlilik adı altında yaşanan günah dolu zevklerden

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573015/gel-artik-sevgili.html>

IĞDIR'A VEDA

İçimde garip bir hüzünle indiğim bu şehre,
Ben bilinmezlik dedim,
Başkaları ne derse!?

Elbet vardı onun da sevgilileri,
Koynunda raks eden, kır çiçekleri...

Derken yaz bitti, sonbahar bitti, kış geldi.
Bu bilinmezlik şehrinde beyaza büründü bütün doğa.
Sanki içinde tek bir kir, pas, barındırmayacağım dercesine,
temizliyordu kendisini toprak ana...

Gökyüzüyle yeryüzünün müthiş bir buluşmasıydı bu.
Ben beyazı hiç bu denli parlak görmemiştim.

Çakallarla, kurtların birbiriyle nasıl oynaşabileceğini,
Ben bu şehirde öğrendim.
Eğer sizin de yolunuz bir gün Iğdır'a düşerse,
Leyleklere benden selam söyleyin...

Derken, kış bitti bahar geldi hoş geldi.

Güneşin ilk ışıkları yaklaşırken bu kente,
Kar kristallerini yalayıp geçen ışık,
Ve arkasında Ağrı dağının heybetli cüssesi.
Benim dumanımı, karımı eritemezsin dercesine,
Meydan okuyordu sanki dört mevsime...

Kış geçmiş kime ne, bahar gelmiş kime ne,
Heyyy koca dağ, bahar gelmiş sana ne?
Sen dört mevsim karların, ev sahibisin...

Ve sen Iğdır, ve sen!
Tıpkı çevrendeki amansız kışa inat,
Çiçek boyunu bıkmadan uzatan bir kardelen çiçeği gibiydin,
Sen baharın müjdecisi,
Sen nevrusun kalbiydin.
Dalından elmasını,
Ağacından kaysısını,
Kozasından pamuğunu,
Tarlısından pazısını toplamaya kıyamadığım,

Otağından kuzusunu,
Tuzluca'dan balığını
Sofrasından boz başını yemeye doyamadığım,
Iğdır ovası...

Sen, ben barışım, ben tüm halkların kardeşliğiyim dercesine,
Bir yılan gibi koynunda kıvrılan Aras nehrinle,
Büyük denizlere yelken açan, büyülü bir diyarsın Iğdır.

Sen tıpkı benim gibi dalına konan göçmen kuşların,
Vataniydin Iğdır.
Ne hazin şey sana veda etmek...

Garip bir hüzünle indiğim bu şehirden,
Gözlerimde yaşlarla ayrıldım,
Arkamda dans eden Azeri kızları ,
Kafkas kurtları,
Sanki bir şölen eşliğinde,
Yine gel!
Bu şehirde bu dans,

Bu şarkı hiç bitmeyecek dercesine
beni uğurlarken,
Sen vedaların en güzeliydin İğdir...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573016/igdir-a-veda.html>

İNSAN GÖZLERİ

Delik deşik bedenimden fişkıran kanlar
Dur durak bilmiyor

Mütemadiyen kanıyorum

Belki bir yalnızlığın dışı vurumudur bu
Belki de bu dünyaya katlanamamanın acısı

Vurgunum, insan gözleri

O pırıl pırıl olması gereken gözler
Yaralı bir kurt gibi kinle bakıyor şimdi

Hangi yüreğe girsek kaskatı kesiliyor
Ve artık yaşam bitmiş gibi
Kötü bir sona sürüklüyor her şey bizi

Hoşnutsuzum ama
Mücadeleden de bir o kadar uzağım

Çünkü kırgınım
Tutunamıyorum

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573017/insan-gozleri.html>

KORKULAR

Korkular büyüttük içimizde
Sonra alladık pulladık onları
Sevinç sanıp sarıldık bazen

Yanılsadık
Yanlışladık kendimizi

Kendi labirentlerimizde
İsteyerek kaybolduk

Suçu yok bu yüzden kimsenin
Ne korkularımızda
Ne de yolsuzluğumuzda

Biz yolumuzu, umutsuzca kaybettik

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573019/korkular.html>

KÜÇÜK DÜŞLER, BÜYÜK ARZULAR

hadi gel gidelim seninle...
ikimiz için biriktirdiğim,
küçük düşlerim var,

cepte para yok.
hal de hal.

olsun,
ama büyük arzularımız var...
buralardan kaçıp kurtulmaya yeter de artar.

gel, korkmayalım bu kez aşktan,
bizim için de yatsın balık,
yan gitsin bir kez...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573020/kucuk-dusler-buyuk-arzular.html>

MÜLTECİ

Savaş çocukları gibiyim
Kendi dramından başka bir şey düşünemeyen
Boyuna kendine acıyan
Kendine yazgılı
Savaş çocukları

Kulağımda toplar patlayalı beri
Sağır ve dilsizdir yüreğim
Duyamaz oldu kendi sesini

Gözlerim mülteci bir çocuğun korkularını aksettiren kırık bir ayna şimdi

-Hadi!
Bul korkularımda beni

-Hadi!
Bul bulabilirsen ayna(m)da kendini

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573069/multeci.html>

NİLÜFER

Hadi
Sarıl bana,
Bağırılım bağırabildiğimiz kadar durgun kıyılarda

Tut ki, yalnızlığım kadarım
Tut ki, sevdalarım hep sana

Say ki
Bir Nilüfer gibi
Her gece özlemle sana açar çiçeğim

Say ki
Söyleyemem bir türlü bunu sana

Hadi
Durgun kıyılarımin yosun tutmuş sevdası
Koru, sakla beni o sazlıklarda
Bilirsin korkarım ben hep Aşk'tan
Senin kadar dayanıklı değilim dalgalara

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573070/nilufer.html>

ÖLMEDEN ÖLMEK

Arkamı bile dönemedim giderken
Biliyordum
Gözbebeklerin büyümüş
Dudakların büzülmüştü

Yanakların ıslanmış
Üşümüştün

Kulağında biten bir şarkının uğultusuyla
Fırtına ha koptu ha kopacaktı

Biliyordum
Hiçbir teselli avutmayacaktı seni
Ve hiç kimse de unutturamayacaktı bana seni

Ama öylece gitmeliydim
Sana bunu yapamazdım
Seni de kendimle götürmezdim

Çünkü bir kez gözlerimize baksak
Hemen oracıkta ölecek
Beni yalnız bekleyen ölüme yetişemeyecektim

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573071/olmeden-olmek.html>

ŒİMDİ BAĞIRMA ZAMANI

Hep sustuk!
Gırtlağımıza dayalı bir susturucu ile yaŒadık yıllarca

Size anlatacak çok Œeyim vardı oysa
Ama bir deli rüzgar
Bir kanlı tufan vardı başımda

Neleri kaçıırıyorsak
Ve ne geldiyse başımıza
Korkularımız yüzündendi

Yeniliyorsak sürekli hayata
Seyirci kalmamızdandı olana bitene

Kadınlığı kurtaramadık
Çocukları harcadık
Œımaranı daha da Œımarttık

Arsız, ahlaksız yaptık!

Özgürlüğü sattık köle pazarlarında
Onlarda koca koca korkular aldık
Hepsi üzerimize üŒüŒtü sonra

Yalvarırım artık susmayalım
Susmayalım artık bunlara
Aydınlık için bağıralım
Yazalım avazımız çıktığınca

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573072/simdi-bagirma-zamani.html>

TREN GARLARI

Otobüs terminalleri tıklım tıklım
Zorla kondurulan öpücükler
Zamansızlıktan

Öyle miydi hiç
Tren garları
Son düdüğün heyecanı

Trenle gitmeler
Gelmeler bir zaman

Sessizce verilen sözler

Ama unutuldu
Unutulduk
Unutturdular

Bitmesi bundandır
O mükemmel Aşk'ların

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573073/tren-garlari.html>

VİRANE

rüzgar tersine mi esiyor ne bugün?
ruhum darmadağın...
taş taş üstünde,
aşk aşk üstünde kalmadı...

sağdan mı yaklaşıyor hüznü,
soldan mı anlayamadım...

yoksa her şey viraneydi de şimdiye dek,
ben mi anlamadım?

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573074/virane.html>

YETMELİ

Yetmedi mi yalnızlığım
Öldüğüm tek başıma
Daha kaç defa ölmeliyim sıkılarak şu ranzada
Ne zaman bitecek bu can çekiş
Nasıl telefı edeceğim zamanında yapamadıklarımı
Bu yürek daha ne kadar yalnız atacak
Kaç ayakkabı, kaç takvim eskiyecek aynı hatta
Kaç uykudan uyanacağım aynı sabahlara
Kaç soru soracağım birbirine benzeyen
Zincirlerimin sesi gelirken kulağıma
Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573075/yetmeli.html>

YOLCU

Her cümle bir kuyuya düşer bu yolculuğun sonunda
Eğer nereye gideceğini bilmezse yolcu

Her arayış bir uçurumun sonunda biter
Eğer bir büyücü değilse yolcu

Her mektup yazılır ama verilmez postaya
Eğer cesur değilse yolcu

Her çiçeğin rengi solar
Eğer bahçıvan değilse yolcu

Her uçurtma rüzgara takılı kalır
Eğer bir çocuk değilse yolcu

Her sevgi yenilgidir, her aşk tutsaklık
Eğer bırakıp gitmesini bilmezse yolcu

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573076/yolcu.html>

ALABORA

Dudaklarını büküp gittiğin gün,
Belliydi yeni bir serüvene yelken açtığın.
İlk durağın hangi liman bilmiyorum ama,
Biliyorum en ufak kasırgada bana geri döneceksin...

Biliyorsun denizler gelgit doludur.
Diyelim ki sende öylesin.
Diyelim ki hala gemin farkında değil önündeki fırtınaların.

Ama bil ki benim için artık ufuk görünmüyor.
En bildik ana karada yitirdim sevdiceğimi.
Bilesin ki yüreğim alabora.
Ve bilesin ki, denizlerin ihanete hiç tahammülü yoktur...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573107/alabora.html>

ARZULANMAK

Dayanılmaz bir arzunun içinde debelenip durmak
Ve itaat etmek bir kölenin efendisine duyduğu sadakatle

Duygularına zincir vuramayacağını anlayınca
Hizmetkarı olmak içinden gelen arzuların

Şehvet her şeyi elinde tutan fahişe bir kadın
Ve kölesinin en ücra kıvrımlarını iyi bilen

En küçük kırbaç darbesiyle hizaya getiren

Ne acıdır ki
Ben o serabın içinde yolunu kaybetmiş yoksun bir yabancı
Kimliğini en son vahada kaybeden
Ve o hayalin tam ortasında
Şehvete esir düşen

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573108/arzulanmak.html>

BEKLENEN SEVGİLİYE (BÖLÜM 2)

Yıllarca şiirler yazdım beklenen sevgiliye
Beklemek güzeldi

Şimdi yıllarca beklediğim ve uğruna onca şiirler yazdığım beklenen sevgili geldi ve korkusuzca karşımda duruyor

Duruyor da; Aramızda duran zaman ve geç kalmışlıklar
Yanılgılar, yanlış zamanlarda yanlış insanlara verilen sözler

Ve yanlış boşlukları dolduran fakat yıllardır yüreğindeki boşluğu dolduramamış bizler

Şimdi yılların hesabını bir anda görüp, hangi yaraları kapatmaya, hangi yokluğumuzu doldurmayı başarabileceğiz

Onu bilmem ama, benim buna hiç mi hiç gücüm yok
Son gücümü sadece yıllarca incinmiş yüreğimi ayakta tutabilmek için kullandım.
Benden geriye ne kaldı bilmem

En ufak bir esintide savrulacak ruhum, yeni bir fırtınaya yelken açacak kadar güçlü değil
Sen daha çok masumsun büyük yürekli küçük adam
Bunca acıdan geçmiş bir kadının sevgisi ancak sızlatır yüreğini
Ben bile kabıma sığamazken, coşkun ırmaklar gibi çağlayıp dururken
Fakat, bunu hiç kimseye hissettirmeden içime akıttığım göz yaşlarıyla seller biriktiren ben, ancak hüznülendiririm
yüreğini

Yol yakinken dön, kır dümeni..
"Bizi o limana çıkaramazsın..."

Ben
Gizli düşlerin ve kimseye söylenmemiş masalların kadını
Düşümde iki kişiyim evet, sadece sen ve ben
Fakat gerçekte yüreğimde yer yok başka bir sevgiliye
Çünkü ya bir olmayı göze alacaksın ya da yok olmayı
Yok olmayı göze alamıyorsan bir de olamazsın

Ve ben yok hükmündeyim zaten, yani anlayacağın adamım, durum oldukça ümitsiz

Ve umudun olmadığı yerde hiçbir çiçek yeşermez
Sen en iyisi çiçeğini kalbinde, evinde büyüt

Benden sana hayır gelmez

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573109/beklenen-sevgiliye-bolum-2.html>

BEKLENEN SEVGİLİYE (BÖLÜM 1)

Benim göğümde hiç yıldızlı gece yok
Hep karanlık yaşadım sevdalarımı

Hiç ateşe kesmedi sevişmelerim
Hiç soluk soluğa kalmadım gecenin bir yarısı

Hiç dans etmedim loş bir ışık altında
Dokunurken parmaklarım avuçlarına
Kimseyle hiç, 'Bir' olmadım ben

Bundandır günahkar sayılışım

Kendini denizinde aklayan küçük nehirler gibi
Kaygısızca coşmadım hiç

Oysa Aşk'a kara sevdalıydım

Bilmeden nereye gideceğimi
Kendimi hiçbir yürekte bulamadım ben

Bundandır gözlerimin sürekli yollara dalışı

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573111/beklenen-sevgiliye-bolum-1.html>

ERKEĞİME

Bir gece vakti
Son ışıkları sönerken şehrin
Senin ışığın dolar içime
Sen nasılda bilirsin karanlığı aydınlığa çevirmeyi

Akordu bozulmuşken hayatın
Herkes başka telden çalarken
Senin müziğı başlar bende
Sen nasılda bilirsin hayatı bir şarkıya çevirmeyi

En umutsuz anımda
Üzerime gelirken tüm dünya
Senin şefkatin dolar içime
Sen nasılda bilirsin kötülükleri iyiliğe çevirmeyi

Akşam olup hüzün çökünce bu şehre
Hele bir de evlinin evine, köylünün köyüne gitme vakti
Senin neşen başlar birden
Sen nasıl da bilirsin hayatı oyuna çevirmeyi

Tüm renkleri solmuşken bahçemin
Kokmaz olunca artık nergisler
Senin çiçeğın büyümeye başlar bende
Sen nasılda bilirsin hayatı gül bahçesine çevirmeyi

Tüm gücüyle canımı yakmaya başlayınca sensizlik
Sen ne güzelde sarar sarmalarsın beni
İşte o zaman, yorgan istemem üzerime

Aşk'ının ateşi ısıtır beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573112/erkegime.html>

NİYETİMİZE SAKLANDIK

Nasıl da büyüyordu içimdeki eksiklik
Ve hiçbir eksikliğim
Şimdiki kadar tamam olmamıştı

Ben içimi boşalttığımı sandıkça
Nereden bilebilirdim ki
İçimin nice sırlara gebe olduğunu

Bir saba makamı dolanır sesimde
Makamı derbeder de olsa
Şık durdurur her sözcüğü dilimde
Sabahtan kalma bir rüzgar gibi
Eser durur gerçekleri yüzüme

Geceden korkmaz olurum artık eskisi gibi
Yolumu bulmam için parıldayan ışık
Kurtulmuşluğudur Ay'ın tutulmaktan
Şahidiyim, yayılır daha fazla eskisinden

Havam biraz soğuk olsa da.
Sızlasa da burnumun direği
Üşütemiyor artık eskisi gibi içimi
Yarı üşümüş, yarı kırgın bir çocuk olsam da
Takmıyorum artık kafama
Hakikati perdeleyen beremi

Çokça size özgü şiirler yazdım
Siz desenli resimler yaptım
Bundan bizler yarattım
Çoğalarak yürüdüğümüz karanlığın ardındaki şafağa
Sağanak gibi

Gizlemedik üzerinde tek bir leke bulunmayan çamaşırlarımızı
Hep en öne astık beyaz çarşaflarımızı
Saklayacaklarımız olmadı, saklandıklarımız da
Daima en başta, Adem gibi

Artık biliyoruz, varlığın üryan
Yokluğun kalabalık olduğunu
Boş, tertemiz bir tuvali
Tinerle temizlemek zorunda bırakıldığımızda anladık
Kirin zorla dayatılanlarda olduğunu

Veremeyeceğimiz hesaplarımız da olmadı bizim
Kesilemeyen cezalarımız da
Ne ise bedeli, ödeyip geçtik

Hakikati gizleyen bir sahtekar olmadık hiç
Yolculuğumuz hep Güneşe doğru
Çünkü Güneş, yakmamıştı kanatlarımızı
Cehaletinizin yaktığı kadar

Ve biz;
Aydınlıktan nasibini almamış ruhlarınızdan kaçtık hep
Hiç korkmadık karanlıktan, sizden korktuğumuz kadar
Soylu sandığınızı erdemlerinize
Soysuzluğun ne de çok yakıştığına
Hiç bu kadar yakından şahit olmamıştık

Susmanın ne derin bir erdem olduğunu
Siz konuştuğunuzda anladık

Biz susunca yerimize konuşanların var olduğunu
Sessizliğin sırrına vardığımızda anladık
Gün be gün çoğaldık

Bir biz bildik gözlerimdeki dalgınlığın nedenini
Bir de uzaklarda bizi gözleyenleler
Biz kim ve nere de miyiz?
Kötü nefeslerinizden kaçıp, niyetlerimize saklandık

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573113/niyetimize-saklandik.html>

SANA BORÇLUYUM

İnsanlığına hayranım diye
Sen deli divane mi saydın beni kendine
Benden aldığın kadınlığıma ne yazık ettiğimi
Geri alabilmenin ne de büyük bir zafer olduğunu bilmeyi
Sana borçluyum

Dilime gelen onca şey varken
Haykırmak isterken ahlak saydığın ahlaksızlıklarını
Onca bencilliğinin farkındayken
Susarak, bile bile safı oynamayı öğrenmeyi
Sana borçluyum

Hep acı verdin bana diye
Hüznümü mürekkep eyledim kalemime
Saklanıp da bir köşeye
Yazdığım tüm şiirleri
Sana borçluyum

Sen akılsız mı sandın beni kimsesizim diye
Kalbimde sızı sızı üstüne
Her hicranımı görmezden geldiğini bilsem de
Yaralarımı tek başıma sarmanın değerini
Sana borçluyum

Cahilden kaçtım hep zarardır diye
Bir yol aradım durdum meyhane köşelerinde
Yazdım, okudum, çizdim ama
Kelimelerin kifayetsizliğini ezberlemeyi
Sana borçluyum

Uğrunda çok zaman kaybetsem de
Zamanın dışında bir yerlerde
Bağımsız ve sırtını kimseye yaslamadan
Gücünü kendi yüreğinden alıp
Tek başına var olmanın değerini bilmeyi
Sana borçluyum

Yüzünde alaycı bir küçümsemeyle
Artık hiç bir işime yaramıyorsun dedin
Git diye
Arkamdan nankörlük kılıcını bilesen de
Ben en güçlü gidişlerimi
Sana borçluyum

Teşekkür ederim

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573114/sana-borcluyum.html>

MABEDİM

Bir gün
Günahsız Kadınlar mabedinde
Kendimden bir şeyler bulacağım

Ama nafiye
Öyle sıkı nöbetçiler dikmişim ki kapıya
Açamıyorum
Açamıyorum
Açamıyorum

Kapılarım kilitli kaldı

Anahtarını kalbimde gizliyorum

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573115/mabedim.html>

AYLARDAN NİSAN

Aylardan nisan
Sanırım bahar

Camı açtım
Güneş yerinde yok
Ölü arılar yığını barınak

Yeşil yok
Toprak yok

Ama sanırım bahar
Hüzün rengi bulutlar vurur dama

Kuş yok
Çiçek yok.
Şarkı yok

Çocuk sesi yok
Adım yok
Ruhum yok
Baktım yüreğime
Sevgi yok

Aşk yok

İsmim yok
Ölü ruhlar cüsselerde

Ama yine de
Sanırım bahar

Bahar sanmalıyım

Unuttuğumuz baharı
Acilen hatırlamalıyım

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573118/aylardan-nisan.html>

USULCA

usulca aramıza girdi zaman
oysa biz günbatımına yeminliydik...

düşmanca sildi izlerini sevdamızın ayrılıklar...

şimdi uzaklarda yaralarım kim srsem geçmiyor
kimse senin gibi iyileştirmiyor...

-kimse senin gibi dokunmuyor...

günahın peşinde bozarak en büyük yeminimi,
kimi aldattığımı bilmeden,
unutmaya çalışıyorum
seni ve gnbatımındaki bizi düşünerek...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573120/usulca.html>

SUSMA

En yorgun yerinden vurdular zamanı.
Geceler mi daha uzun susuyordu,
Ben mi?
Duyamıyorduk...

Gündüzler dilsizdi,
Baruttan ağırdı geceler,
Bir de sen susunca,
Bütün balıklarım boğuluyor akvaryumunda.
Yalvarırım susma!

Tüm cepheleri işgal edilmiş komutan gibiyim.
Öylesine yorgun.
Öylesine yaralı.
Mütemadiyen kanayan bir mağlubiyetle,
Umuda atılacak tek kurşunum kalmadı,

Sırtımdan yemedim.
Gözümün içine baka baka vurdular.
Hangisi daha haince diye hiç düşünmedim.
Düşlerimin en inandık yerinden vurdular beni.

Topla,
Tüfekte vurdular küçücük bir kelebeği...

Oysa ben baharlar düşlemiştim gözlerinde.
Hiç bitmeyecek baharlar.
Bir çocuk kadar saftım,
Habersizdim.
-Senden vurdular beni.

İnceliyor içimde acımı dağıtan nağmelerin.
Ne olur susma!
Bir tek sana inanmışlığım nefes aldırıyor bana.
Yalvarırım!
Bir de sen susma!

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573307/susma.html>

KADER OLMAMALI

Dünyanın ortasına atılmış, yeni bir yalnızlığım ben
Sadece kendi lisanında konuşan, dünyanın hiç duymadığı ve
Kendi içselliğinden başka sermayesi olmayan
Günahlar tanrıçası

Ve ne zaman başımdan yukarı bir çatı kurmaya çalışsam
Bağlıyor günahlarım yollarımı

Kader olmamalı bunun sebebi
Doğru söylemenin yalan sayıldığı
Aşkın günah bilindiği
Sevgi uğruna yaşanan her şeyin ketline vacip görülmesi
Kader olmamalı

Benim bana sahip olmamam
Kader değil
Tanrının tam kendi işi olmalı

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573308/kader-olmamali.html>

BİR KELEBEK OLDUĞUM İÇİN SENDEN ÖZÜR DİLİYORUM

ben senden gittiğimde,
ve tüm gidemediklerimde,
artık önemi kalmayacak neyi nerede kaybettiğimin...

ben bu şehirde kendimden,
ben bu şehirde senden vazgeçiyorum.

böyle biter kelebeklerin aşkı da.
aşkının büyüklüğü sığmaz üç günlük hayatlarına.
kalırlar erkenden gitmek zorunda.

ben bu şehirde...
bir kelebeğe dönüştüğüm için senden af diliyorum.

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573309/bir-kelebek-oldugum-icin-senden-ozur-diliyorum.html>

AH İLE

İnsanlar gelip geçer gözlerimin önünden
Bilmezler ki niye gider
Neye hizmet ederler

Aceleleri var bilirim
Ama bilmezler nereye yetişeceklerini
Nelerden kaçtıklarını

Hepsinin bir derdi var bilirim
Ama bilmezler asıl derdin ne olduğunu

Konuşup iki kelam etsen
Bin ah işitirsin bilirim
Ama bilmezler ömürlerinin ah ile heba olduğunu

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573310/ah-ile.html>

ÇARESİZLİK

Bırakmıştın ellerimi
Kaybolmuştum açık denizlerde
Uzansam
Trollere dokunuyordu parmaklarım

En iyi kıyıya vuran balıklar bilirdi çaresizliği
Bir de, fırtınaya karşı kürek çekenler
Ben ikisi de değildim

Dünyanın bütün suçlarını bir tek ben işlemişçesine
Korkulu, pişman ve şüursuzdum
Yalnız bırakmıştın beni azgın sularda

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573311/caresizlik.html>

FETHİYE'DE ÇOK YAĞMUR VAR

Güneşli bir Fethiye sabahında
Henüz yeni uyanmışken doğa
Benim için gün bitti bitiyor neredeyse

Şu uzayıp giden yollar benim değil
Toprağına basamıyorum sınıksız
Zeminin balçık
Yolun girdap

Şu güneşli Fethiye sabahında
Yağmurun ellerinde unutmuştum sanki gözlerimi
Kırpiklerim birbirine
Ha yapışacak, ha yapıştı
Uçlarında kurşun kadar ağır damlalar
Ve şu vazgeçiremediğim gönül
Yine seni düşünmekte

Bir an önce gitmeliyim buralardan
Fethiye'de bana daha çok yağmur var

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573312/fethiye-de-cok-yagmur-var.html>

KARADELİKLER

Seni öptüğüm gün
Çalkalandı evren
Küçük Ayı takıldı büyük Ayı'ya
Yıldız tozu, takım yıldızına

Altı milyar yıl
Boşuna bekledi dünya
Doğumu gerçekleşmemiş bir Aşk'ın
Yalandı bekleyişi de

Koca koca boşluklar oluşuyor gökyüzünde
Ben gözlerimi kapatıp
Yeniden yeniden öpüyorum seni bulduğum her karadelikte

Yalandır karadelik hikayesi de
Asıl karadelikler insanların boş bakan gözlerinde

Sonsuzluğa bırakıyorum kendimi
Zamansız zamanlara
Hızla boşalmaktayken evrenin gideri
Alabildiğince içime çekiyorum seni
Ruhuma

İnkâr ediyorum maddenin varlığını
Ve tenimi

Biliyorum, sonsuzluğunda evrenin
Bir tek ruhum anımsayacak seviştiğimizi
Bu uçuşan bedenim değil
Sana karışan yanım yaşatacak bizi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573313/karadelikler.html>

MEŞK DEFTERİ

Bir mineyken daha
Gözbebeklerine yazıldı o gülün kederi

İlahi bir hattat
Bir bezm-i tarab edası yükselirken yerden göğe
Fırçası, diviti
Her ne kaldıysa ellerinde üzgün sonbaharın
Yere düşürüyordu
Meşk defterini

Sanki onun yerine
Şu dalında yorulmuş
Solgun yapraklar boyuyordu sarıya her yeri

Eyy sonbahar
Hüzünlü ayrılıkların bilgisi
Sebebim sonbahar

Başkaları için de söyleyeceğin olsun
Ben hüznünden aldım nasibimi
Alacağım kadar

Keder denilen şey
Uçsuz bucaksız dehlizlerde şimdi

Yüreğinde gülün
Kendi canına batarken diken
Gece ayazı soyarken yapraklarını bir bir
Soluktu benzi
Kalbi

Aklı, ilk ve son kez soyunduğu o yerde gülün şimdi
İçine düşerken yeteneksiz bir şair çaresizliği
Eğer gücü yetseydi bir kez
Beyazlar giyinir
Aşk kızılına boyardı yarda yüreğini

Kırağı da vursa köküne ne çıkar
Bir kez üşümeye görsün
O kara bahtı, kara güller misali ayrılıklar dalına
'Ekim' zamanı bile olsa
Titrer insanın içi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573314/mesk-defteri.html>

AŞK'IN DA MEVSİMLERİ VARDI

AŞk'ın da mevsimleri vardı

Bir İlbahar tazeliği
Yazın amansız ateşi
Sonbaharının solukluğu
Ve Kışının dondurucu hezimetini

İlbahar geçti
Yaz bitti

Mevsimlerden sonbahardayız sevgili
Kıran, dökene, acıtan
Oradan oraya savuran rüzgarlar var şimdi
Anılarda kaldı mutluluk
Soldu, döküldü yapraklar gibi

Şimdi amansız kışlar var kapıda sevgili
Yaklaşıyor suyun yatağında donma vakti

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573316/ask-in-da-mevsimleri-var-di.html>

SANA ÖZLEMİMİM TARİFİ YOK

Seni bekleyişimin tarifi yok
Düşümde gizlediğim
Lal olmuş duamsın sen
Utandığım kendimden

-Dilde tarifi yok

Seni bekleyişimin tarifi yok
Eğer geleceğini bilsem
Bitmesin diye geceler
Hapsedirdim sabahı müjdeleyen Güneşi

-Gökte tarifi yok

Seni bekleyişimin tarifi yok
Ne zaman seni özlediğimi düşünsem
Haddini bil
Otur der 'yanında duran' resimlerinde

-Kulda tarifi yok

Seni bekleyişimin tarifi yok
'Sabahı bekleyen hasta' misali
Gelmeyeceğini bilsem de
Beklerim seni merhemsin diye

-Tende tarifi yok

Seni bekleyişimin tarifi yok
Gecenin sızı dolu karanlığında
Sesimin ıssız kıyılarında
Sana seslenir gözyaşlarım

-Okyanusta tarifi yok

Seni bekleyişimin tarifi yok
Karanlığa yalvarır gibiyim
Ne dua edişim belli
Ne de inanışım teselli

-Hakta tarifi yok

Seni bekleyişimin tarifi yok
Olsam da sancılar içinde
Durdurur zamanı
Kafa tutarım ölüme

-Hayatta tarifi yok

Seni bekleyişimin tarifi yok
Belki de sadece düşlerimde vuku bulmuş bir hasret misali
Yakarışım sana değil
Belki de dermansız ayrılıklara

-Aşk'ta tarifi yok

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573317/sana-ozlemimim-tarifi-yok.html>

KURTULUŞ YAKINDIR

Demini almış çay gibiydi yüzü
Öfkeli bakışlarının ardına saklanan gülüşü

Yalnız bir hayatın acımsı dumanını içine çeker gibi
Tedirginlikle soluyor
Ve bir yabancı gibi dokunuyordu her seferlerinde elleri

Düşündü Kadın
Eğer bir şiirse yaşamak
Ve onu yaşama bağlayan şiirse hala
O şiir bu gece yazılmalı

Bulutsuz bir gecede
Kırıp kırıp özlemleri yıldız yapıyordu bir yandan

Diğer yandan
Bin bir maharetle
Adamın göğüne yapıştırıyordu onları

Anlaşılan o Adamın göğünde de hiç yıldızlı gece yoktu

Göğе yıldız tozu serpilmiş gibi
O en içli mısralar şimdi yazılmalı ki düşündü kendine
Ağır geliyordu
Bir şeyler ortak olmalıydı yalnızlığına.

Hüzünlü gülüşünden yakaladı yüzünü
Ve Eyy kendim de
Bil ki; o şiiri yazacağım bugün sana

Eğer bir düş ise yaşamak
Her şeyden uzak saklı bir kulübede

Ve sıcak denizleri barındırıyorsa gözlerin
Konuşamıyor, tutulmuşsa dilin
Parmak uçlarında saklıysa en hüzünlü söylemlerin
Görülmez, duyulmaz olduysa artık

Ve her şeye
Herkese rağmen
Yalnız ve kimsesizlikten üşüyorsa ruhun
Titriyorsa ellerin başka bir elin gölgesinde

Ve ürkek bir kısrak gibi
Kendi içinde büyüttüğü sırtlanlara esir düşüyorsa tüm benliğın

Teslim ol bilene
Balığın karnında Yunus misali

Kurtuluş yakındır

Bil ki
En güzel düşlerin bu gece inecektir yüreğine
Kutsal bir ayet gibi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573692/kurtulus-yakindir.html>

YARALI KISRAK

Bu kaçınıcı kalp ağrısı
Bu kaçınıcı aldatılmak

Ahh, bu kaçınıcı derenin başına kadar getirilip
Susuz bırakılmak

Söylenecek onca sözün, boğazıma dizilerek
Giden suların ardından, tortusunda, yalnız
Çakıl taşlarına, tek saplanmak

Ahh, bu nasıl bir vicdansızlık böyle

Size sadece saf sevgisi ve iyi niyeti ile gelen birinin
Sözüne sağır, haline kör kalmak

Onu, tam da aşkından vurmak

Üstelik
Kalbinin ortasına, iki ucu keskin o mızrağı bir de siz saplayarak
Ahh, bu nasıl bir kaçmak

Ahh, bu nasıl bir kaçmak böyle
Yaralı bir kısrağı, alnının ortasından vurmadan
Öyle kanamalı bırakıp kaçmak

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573693/yarali-kisrak.html>

İTİRAF - 2

Suçluyum evet
Kolayca sevdiğim ama kolayca vezageçemediğim için

Sevgiye değer olmayan birini
Zorla sevmeye çalıştığım
Sevecek tek zerre bulamasam da
Yaratılanı, yaratandan ötürü sevdiğim için...

Suçluyum evet,
Dürüst olduğum için
Tüm suçu birileriyle ortak işleyip
Yine de tek başıma üstlendiğim
Ve kapkara vicdanlarınızda yapayalnız yargılanmayı göze aldığım için...

Suçluyum ben bu doğru
Her olanı hayra yorduğum
Her defasında bir tek kendimi suçlayarak
Hepinizi temize çıkarmaya çalıştığım için

Suçluyum ben,
Zamanında hayır diyemediklerim
Ve dediğim evetler için...

Suçluyum ben gerçekten
Herkesi kendim gibi gördüğüm
Bana yapılanları çabucak unutup
Ve kendi başıma bir köşede hepinizi kendime zorla affettirdiğim için...

Suçluyum ben, haklısınız, artık akıllandığım
Ve kendimden başka kimseye güvenmediğim
Ve dahi sizler gibi inanmadığım için...

Suçlunun yüzüne suçunu söyleme cesareti gösterdiğim
Ve artık zulme göz yummamdığım için

Suçluyum ben bu doğru
Hayvanı sevdiğim, doğayı korumaya çalıştığım için...

Suçluyum ben bu doğru
Ben olduğum için...
Kendim olmaya çalıştığım
Ve artık, kendim olmaktan asla ödün vermediğim için

Hatalarımla yüzleştüğüm
Kendimi düzeltmek adına, verdiğim onca çaba için ...

Suçluyum ben doğru, okuma yazma öğrendiğim için Okuduğum onca kitap
Ve kafama doldurduğum onca insani, ahlaki ve bi dolu siyasi zırvalık için...

Kötüyüm ben, müziğe hayran, dansa aşık olduğum için...

Suçluyum ben suçlu
Adaletin arkasında dimdik
Tüm etik değerlerin yanında eğilmeden durdurduğum için

Suçluyum ben
Sesimin diğerlerinden biraz daha fazla çıktığı için
Ve bunları yazıya döktüğüm için...

Zira suçluyum ben,
Kendime sahip olduğum, aklıma sahip çıktığım ve böylesi bir dünyaya, böylesi bir coğrafyaya KADIN olarak geldiğim için!

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573694/itiraf-2.html>

UNUT GİTSİN BENİ

Tek günahkar benmişim gibi
Günahlarımı örttün üstüme yorgan niyetine bu gece

Ben yalnızlıktan üşüyordum oysa

Ne yaptıysam, derin suskunluklarımın ve bazı zor yutkunmalarımın sebebinden yaptım
Bi anlayamadın gitti

Bense uykularımı yıldız yapıp gönderdim
O kör zifiri karanlığına
İyi uykular sevgilim
Hepsi helal olsun sana

Ama söküp at benden kalanları olur mu
Belki acıtlar canını hala acıyan yanların kaldıysa

Hem içinden hem takvimlerden sök at
Yarıdan tezi yok çabucak unut gitsin beni

Avuçlarıma sinen kokunu da al git
Bu gece gönderdim yatağına hepsini
Bir nefes al, çek derinden
Hepsi şifa olsun sana
Pası geçer belki kalbinin
Ve haksız inançları biter aklının

Biliyor musun sırf havadan sudan bahaneler yaratıp dua ederdi içim sana

Bazen bugün hava güzel, çocukları gezdirelim mi diye tuzaklar kurardım görmek için seni biraz daha

Farklı sesleri dinle bakalım şimdi doyasıya; ben sustum sevgilim
Sesim gitti
Sözüm bitti san

Hadi al bende kalanlarını da hızlıca
Yarıdan tezi yok çabucak unut gitsin beni

Sahi, hem beni unutturacak çok kişi vardı değil mi hayatında
Geçenlerde tasnif ettiğin hani
Üstelik ben varken hala

Sana koşup gelen yollardaki izlerimi
Dudağımda beliren gülüşleri
Aşkla bakan gözlerimi

Tüm samimiyetimi
İyi niyetimi
Masumiyetimi

Ve dahi Aşkımı
Sadakatimi
Koy bir sandala
Yüzdür hepsini
Bir gün gerçekten hak eden biri bulur belki

Ha bir de sevgilim, ben doğmadan daha
Havadan miras kalan
Kaburgamdaki seni de unutma olur mu
Dök gitsin denize
Çünkü masaldan ibaret hepsi

Aşka olan bir kublecik inancımı
Zehir zemberek/kör aklınla içime üflediğin

Ciğerlerime bir zift gibi yapışan nefesini
Kalbime attığın çizikleri

Geçmişime yaptığın haksızlıkları
Bugünüme yaptığın saygısızlıkları

Sana yazdıklarımı
Yazmadıklarımı

Yaşadıklarımızı

Hayalini kurduğumuz fakat
Askıda kalan nice güzel yaşanmamışlıklarımızı
Çatı katında duran valizini de gönderdim az önce sana

Ömrün uzun olsun sevdiğim
Sağlıcakla giy hepsini

Hadi al benden yana tüm kalanlarını
Sende kalanlarımı da koy bir çöp kenarına
Gerçek aşka acıkmış biri alır belki

Ve yarından tezi yok unuttursun sana çabucak
Kirli bedenler beni, ki
Kendinizle birlikte kirletmeyin

Ne ruhumu
Ne de saf sevgimi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573695/unut-gitsin-beni.html>

ÖLMEK

Oysa eskimecti ölmek
En acı olanından, yavaş yavaş ölmek

Her sabah aynı saate-aynı hatta gidip gelmek

Her gün ciğerlerimize yapışan o acıyı
Yeniden yeniden tükürmek

Aslında ölmek demek
Yaşanılasi her ne varsa hayatta
Bir mide boşluğuna
Bir kaç süslü paçavraya harcamak demek

Kulak zarlarımız patlayıncaya kadar
İçli bir bebek ağlamasına arkamızdan
Bir köpek havlamasına dayanmak demek
Yavaş yavaş ölmek

Aslında ölmek demek, özlemek demek

Beklemek
Hep gelecek olan ama hiç gelmeyen o güzel günleri

Bağlanmak demek bir çift göze, söze
Önce ısınmak bir sıcak buseyle
Sonra çekilir gibi ruh bedenden
Yavaş yavaş soğumak
Her an üşümek demek ölmek

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573696/olmek.html>

YANILDIM

Ben seni benim sandım
Beni de senin

Düştüğümde kaldırırsın sandım
Boşluğa düştüğümde doldurursun

Yaralarımı sararsın sandım
Em olursun, kabuk olursun onlara

İzin vermezsin sandım hatta
Beni kimsenin üzmesine, yaralamasına

Şimdiye kadar anlamamış olsan da tüm Dünyayı
Beni anlarsın sandım
Herkesten, her şeyden önce
Beni gerçekten sevdin sandım

Çünkü, ne bir bebek Annesini terk edebilirdi
Ne de anne bebeğini

İşte ben o kadar, bizim sandım bizi

Yanıldım
Her zamanki gibi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573697/yanildim.html>

TAM OLMUŞ GİBİ

Bir Şey var, beni ona çeken
Sanki, hayatım boyunca tüm kaybettiklerimi
Ya da zlemlerimi
Bir anda bulmuş gibi

ocuk gibi
ıldırımıŐ gibi
BulutlardayımıŐ gibi

Dünyanın her türlü kahrından sıyrılmıŐ
nce kaybolmuş
Sonra bulunmuş gibi

Sanki bir oluş
Tam olmuş gibi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573698/tam-olmus-gibi.html>

HOŞ GELDİN SEVGİLİM

Biz seninle hep düşlerde buluştuk sevgilim

El ayak çekilince
Gecenin dilsiz, ümitsiz saatlerinde konuştuğ hep

Aynı yardan atlayıp
Aynı yaradan kanayan iki meczup gibi
Habersizce

Aydın, bir yarısı sende
Diğer yarısı bendeydi sanki

Sanki onca zaman habersizce, birbirimizi bekler gibi
Yanlış kaldırımları arşınlarken
Çıkmaz sokaklarda birbirimizi arar gibi

Ta ki, yollarımız birbirine varana
Dolunayın firar gecelerinden birinde
İlahi bir kuvvetle birbirimizin yüreğine inene
Ruhumuz birbirine çekilene kadar

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573700/hos-geldin-sevgilim.html>

ÖZLEM'İN VAR YA

Buğulu gözlerle bakardım dünyaya
Nedense küçücük şeyler hep aklımda

Seni mutsuz eden dünya malında
Aklım olmadı ki, söyleyeyim sana

Aşkın sevgin yeterdi bana
Olmasa sarayım, kollarım var ya

Gözümü her sabah sensiz açtığında
Zaten dünya yok ki, hayat olsun bana...

Şimdi elini ver yaklaş yanıma
Bir dokunuştur hayat, bir hoş seda

Olmasa da saadet hep baş ucumuzda
Bizi bizden alan özlemin var ya...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573701/ozlem-in-var-ya.html>

EBRULİ GECELER

İnsan bu
Ne yapsa
Ne yana dönse, Aşk görüyor her yerde
Sevmesini bilirse

İster puslu havada
İster sonsuz maviliklerde
Gösterir o kendini

Bir bir giyilip soyuldu tüm renkler
Siyah hüznler
Gri ümitsizlikler

Ama yetti
Yetti artık, mat ölümler

Bir de beyaz vardı
Yalnızlık kıyılarından süzölmüş bir gemi gibi
Bu kez gün doğumuna yelken açmış
Sarı, sıcak, turuncu
Biraz mahcup, biraz şehvetli

Dümende kaptan vardı
Tayfada şaşkınlık, heyecan
Güvertede bir bakış vardı
Hep o buğulu gözleri arayan

Susulacak kadar yaşandı
Konuşacak kadar susuldu zaten

Şimdi hep bir ağızdan söyleme vakti
Aşk her zaman vardı
Ve her yerdedi

Günlerden Pazardı
Renklerden pembe

Sahi, Aşkın bir rengi de var mıydı? dedi biri
Yüz kızartan
Göz kamaştırın

Tıpkı bir ebemkuşağı gibi
Ebruli gecelerde, yeniden doğduran

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573702/ebruli-geceler.html>

FAYDA YOKSA

Gözümü her sabah sensiz açtığımda
Zaten dünya yok ki
Kırılmasın kimse bana

Olmasan da hep benim yanımda
Beni benden alan özlemin var ya

Şimdi elini ver
Yaklaş yanıma

Bir dokunuştur hayat
Sen de dokun ona

Kimselerden sana fayda yoksa
Sen de köşene çekil
Hayatını yaşa

Şimdi elini ver
Yaklaş yanıma

Bir dokunuştur hayat
Sen de dokun ona

Kimselerden sana fayda yoksa
Sen de köşene çekil
Hayatını yaşa

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573704/fayda-yoksa.html>

MAYHOŞ

İlk köşe başındaki satıcıdan bir şişe şarap alıp
Aklım mayhoş
Tenim mayhoş
Yıldızlı bir gecede
Dokunuşu ipeksi bir deniz kenarından
Sana yürüyor gibiyim
Hiç bitmeyen, hep o aynı iştahla

Kulaklarımda "Adamo- Tombe la neige"

Saçlarıma ayı takınmış taç diye
Siyahıdan maviye döner gibiyim
Karanlıklara inat, aydınlıklar niyetine

Sahil boyunca ayağıma batan çakıl taşlarına
Ve At kestanelerine aldırış etmeden
Canıma hiç batmayan sözlerin
Sevişlerin
Ve dahi
Cebimde yerli yersiz, seni sevmek için bulduğum tüm bahanelerim

Gözlerimde çakmak çakmak yıldızlar

Uykuya dalmak vardı şimdi seninle
Yorgan diye üzerimize, Samanyolu çekerek

Bende tüm notalar firari artık sevgilim
Haydi bana aşkın sonatını söyle

Söyle ki, bir şölene dönüşsün tüm gece

Zira
Kulağıma fısıldamadığın her gece
Ömrümden kayıp bir gece

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573706/mayhos.html>

NEREYE KADAR ?

Hayat iŖte
Buz keŖiđi yaŖamlar
Can kırığı aŖklar
Sonsuzluğuna inandığımız
Tenlere g6m6l6, sayılı soluklar

Oysa her Ŗeyin bir sonu vardı
Ne acılar kalıcıydı
Ne de mutluluklar

Yine de çekinmiyordu insan hiç
Aabiliyordu birbirlerinin kalplerinde
Koca koca yaralar

Sahi b6y6t6r m6yd6 bizi
6ld6rmeyen acılar

Ve kimlere, nereye kadar

6zlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573707/nereye-kadar.html>

YALNIZ YILDIZ

Ahh Sevgili
Sen, Aşk ikliminde bir dolunay
Ben, yerde yıldız
Durmadan sana uzanan

Sen, insanlık şâhikasında bir Sultan
Bense cariyenim senin
Bastığın, dokunduğun her yerde seni arayan

Bir Aşk eskicisi
Sevgi kölesiyim ben
Unutulmuş tezgahlarda onu arayan

Bir de bakışının dilencisi
Göz bebeklerinde, büyüyen sevginin
Hilal'ine helal olan bir Yalnız Yıldız

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573709/yalniz-yildiz.html>

ADAM AKILLI

Aşk bizden yıldızlar kadar uzakta
Biz seninle Aşık olmamalıyız, sevgilim
Çünkü Aşk bize, Aşk kadar uzakta

Dağlarda kar bize uzakta
Yağmurda su bize uzakta
Çöllerde ateş bize uzakta

Kızmaya yok ki hakkımız kadere
Yazmayınca olmuyor Tanrı işte
Aşk bize Aşk kadar uzakta

Kalplerde kan bize uzakta.
Tende can bize uzakta

Bir Aşk acemisiyiz biz

Aklın kölesi
Oysa akli baştan alandır Aşk
Aşk bize adam akıllı uzakta

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573710/adam-akilli.html>

İKİ TUTSAK

Gözlerin ilişti bir an gözlerime
Ve sesin değdi sesime

Canıma battı tüm sözlerin
Vurgun yedi yüreğim

Ellerin avuçlarımda değil bu kez
Gemiler kalkıyor ellerinden
Gemiler yanaşiyor
Gemiler demirliyor göğüs limanına

Aklında bin bir telaş
Kimi nereye
Neyi nereye koyacağını şaşırılmış
Acemi bir usta gibi
Dağınık tüm duygular

Toparlan artık
Vakit geldi bence
Çöz halatlarını kalbimin
Sal zincirlerini
Sal hepsini denize, bize ait ne varsa

Bu çapa yer tutmaz artık bu deryada

Çünkü bir zindana, birden çok tutsak fazla

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573711/iki-tutsak.html>

ACIMİYOR ARTIK

Acımıyor artık
Kalp kırıldıkça
Ten aynı yerden defalarca vuruldukça
Yara, tekrar tekrar kaynayıp nasır bağladıkça
Acımıyor artık

İyi ki kaçıp saklanacağımız
Yalnızlık denilen o huzurlu liman var hala.

Yoksa nasıl baş edilebilirdi ki
Yürekteki onca yorgunlukla

Tendeki onca acı
Zihindeki onca karışıklıkla

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573712/acimiyor-artik.html>

ÖLÜ ŞAİRLER MEZARLIĞI

Begonvil kokusunu estiren rüzgarlar da bitti
Sessiz çığlıklara bıraktı kendini tan

Geride kalan fotoğraflarda kaldı Aşk
Ve, hiçbir ressamın tekrarını çizemeyeceği

Yalanın kendini ifşası gibi
İfşa etti kendini de gerçekler

Geçmeyen sancılar bu yüzdenmiş
Bu yüzdenmiş sabahsız geceler
Hepsi bir ayrılığın gebesi

Ve kumaşına, Aşk, saygı, sevgi işlenmemiş
Riyanın büyüttüğü karanlık çocukların
İssiz kalplerinde
Bir bir şairleri katledişi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573713/olu-sairler-mezarligi.html>

Anka

Kaf dağının ardına varan Anka kuşu gibiyim.
Aynı anda hem bulunmuş,
Hem de kaybolmuş olan...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574127/anka.html>

GİTSİN

Gitsin!
Herkes gitsin bugün.
Hayallerim gitsin.
Anılarım.
Yaptıklarım.
Yapamadıklarım.
Özlemlerim gitsin bugün.
Çiçekler gitsin.
Güneş gitsin.
Örtünsün gökyüzü.
Yıldızlar gitsin.
Kediler gitsin bugün.
Köpekler gitsin.
Dostlarım da gitsin bugün.
Gitsin bütün mecburiyetlerim.
Uykular gitsin gözlerimden.
Uykusuz geçirdiğim geceler gitsin.
Korkma sana bir ayrıcalığım yok,
Sen de gidebilirsin...

Mezarcılar gelsin sadece...
Beni yıkasın,
Temizlesin.
Süslesin.
Kurtarsın şu yalan dünyadan.

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574177/gitsin.html>

AİDİYET

ait olmadığım bir şehirde,
ait olmadığım bir yolda,
ait olmadığım bir evde,
ve,
ait olmadığım bir masada oturuyorum.

Biraz daha büyük düşünürsek,
Sanırım ben;
ait olmadığım bir dünyada yaşıyorum...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574179/aidiyet.html>

SEN ATAM

BeğenAntolojimYorumlarPaylaşTweeUfukları yırtan bakışlarına kaç söz söylenir.
Kaç türkü yakılır.
Tarifin ne mümkün senin,
Korkarım kaç kelimenin intiharı olur adın...

Ellerim titrer her yazışımda.
Sen ki;
Harf olup okundun.
Şekil olup çizildin.
Bayrak oldun, süzüldün yurdumun semalarında...

Sen öyle bir sensin ki;
Vatan oldun, basıldı üzerine.
Tohum oldun ekildin.
Çiçek oldun derildin.
Kitap oldun, okundun sayfa sayfa.

Kalem oldun, yazıldın.
Selam oldun, duruldu önünde...
Ant oldun, okundun.
Yemin oldun, tutuldun zihinlerde..

Marş olup söylendin yurdumun dört bir köşesinde.

Yol oldun yüründün sen..
Bağrında kızlar oğlanlar yetiştirdin.
Her biri bir cihan parçası, varlığının aynası.
Cumhuriyetin bekçisi, huzurumun sebebi çocuklar...

Nefes oldun çekildin içimize.
Can oldun, kan oldun.
Bugün cehaleti kovdun sen,
Şehir şehir kutlandın.

İzmir'in dağlarında her daim çiçeklerin açar senin.
Bugün bedenim Türkiye.
Ruhum sensin atam!

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574180/sen-atam.html>

YENİ BİR SAYFA

Beni mi soruyordun

Eline fırçanı al
Kırmızıdan uzak dur
Kışkırır
Kışkırtırım

Yeşilde çok oyalanma
Bana hep saadeti hatırlatır
Üzer
Üzülürüm

Sakın mavi sürme tuvale
Kanatlarım kırık
Uçmayı hatırlar
Kahrolurum

Mora sakın yaklaşma
Çok severim
Aşkı hatırlatır
Seni de kahrederim

Beyaza gelince dur
Bir kömür al eline, olabildiğince karala
İşte ben oradayım
Siyahla beyazın tam ortasında
Gri bir toz bulutunda

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574183/yeni-bir-sayfa.html>

MEGRİ

Güneş, ateşten buseler verir
Megri'nin nemli koylarında
Gün boyu sürer bu saltanat
Çekilir sonunda dağların ardına
Oturunca gün batımı tahtına
Başka güneşler çıkarken sahneye
Başlar Megri'de ıslıl ıslıl bir gece
Aşk

Şimdi Megri'de, sözler tek hece
Aşk

Ve ay sunar kendini cesurca
Ses verir olur sesimize
Süzülürken hafif meşrep semada
Bizi de sürükler peşinden
Sevdanın ülkesine

Gün gider
Ay gider
Akıntıya kapılır yıldızlar

Bir türlü bitmez bu seremoni
Ve peşinden bizler de

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574184/megri.html>

OYNAK KEDİ

Tam on beş dakikadır izliyorum onları,
Kur yaparken erkek kedi, dişiye,
Diyor ki dişi, erkeğine;
'Önce kulaklarıma fısıldamalısın aşk sözlerini,
Beni ne çok sevdiğini,
İsteddiğini,
Her ne kadar kaldırımların yosma kedisiyse de,
Şu bize bakan ruhsuz, korkak kadından,
Daha tok ve daha duygulu bir yürek var bizde.'

Dedim;
'Hey sen! Oynak, dişi kedi.
Ettiği laf çapından büyük kedi,
Anladık, Mart geldi.
Ama önce dur, biraz dinle beni.
İlk gezinen sen değilsin bu bahçede.
Bakın, ömrüne hiç Mart gelmemişlerin,
Düşleri saçılı duruyor her yerde.
Sırtımı dayadığım o yeryüzü,
Gözlerimi diktiğim göğün mavisini,
Avuçlarımda güneşi andıran bir çift göz.
Halbuki sorsalar, unuttum rengini.
O ki,
Bakışlarındaki manaya tutulduğum,
İçine baksam sanki sağanak yağmurlar yağacak,
Ama o buğulu bulutlar kadar uzak,
Ve bana yabancı diyarlara çoktan göç ettiler.'

'Hey kedi!
Ettiği laf çapından büyük kedi,
Gönlüme ateşler düşüren kedi.
Sen benden değilsin sevmeye, daha değerli.
Bazı kadınlar sevgisiz ölür, yaşayamazlar.
Bir çift gözün merhametine muhtaç,
Ben, bile isteye seçtim zorunu.
Ama sen, mutlaka kendin yaz sonunu.
Ben gider,
Hadi sevişin,'

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574185/oynak-kedi.html>

SEVDİM SENİ TANRIM

Günah işledim Tanrım
Hem de çok pahalı bir günah

Bedeli ödenmiş fakat hesabı bir türlü görülmeyen bir günah

Ben çok büyük bir günah işledim diyorum Tanrım
Hem de çok güzel, tatlı bir günah
Yangının başladığı yerde soyundum hasretlerimi
Hepsini çıkardım üzerimden
Tüm gemileri yaktım
Aramızda ne varsa yerle yeksan ettim Tanrım
Açtım sırtımı, Kırbacımı kendim sunuyorum sana
Hadi kes cezamı

Hep sorgulamışımdır Tanrılığını,
Bilmeni isteri ki; Biz birimizde hiç kavuşamayan,
İki kaçak sevgili,
Eğer Tanrım isen benim
Öyle olduğunu söylüyorsun.
Sen bensen, Ben sensem eğer
Nedir bu aramızda günah dedikleri

Ve niçin bu kadar lezzetli

Bu işin içinde başka bir iş olmalı Tanrım
Birileri senin adına yalan söylüyor olmalı

Eğer bana bakan sensen
Sana bakan ben
Ben onu çok sevdim Tanrım
Onda da seni

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574186/sevdim-seni-tanrim.html>

GÜLÜMSE GÜNEŞİNE

Boş ver bütün sorumlukları
Özgür ol dedim kendime
Sadece bugün
Tek bir günün
Senin olsun.

Ama cesur ol
Gir o ormana
Ne kurtlar
Ne sırtlanlar
Ne de çakallar canını insanlar kadar yakamaz

Yüzüne dokun
Yıllarca okşamadığın
Okşanmayan yüzüne

Günler hızla akarken
Yüzünde biriken karışıklıklara dokun
Gülümse kendine
Barışık ol bugün kendinle
Amma da acı çekmişim
Çekmişim ama büyümüşüm de

Değersiz hissetmene gülümse sonra
O değersizliğin içinde ulaştığın onca değere gülümse
Kelebeklere gülümse
Dudaklarını yalayıp gecen rüzgâra gülümse
Uykularına gülümse
Düşüne gülümse.

Senden önce konuşan gözlerinle gülümse
Uzun uzun seviştiğin hayallerine gülümse
Tutun onlara
Sarıl hayatına
Seni mutlaka kucaklayacaktır onlar
Öyle ki sen, dünyanın söyleyeceği en güzel şarkısın

Kusurlu da ol
Öyle bir kabahatli ol ki
Dünyada tüketmediğin mutluluk kalmasın
Gülümse güneşine
Bak güneş de senin için gülümsüyor bu güne

Tenine dokunmaya aç
Bir yudum sevgine hasret

Öyle bir gülümse ki
Görenleri aşık et kendine
Dağıt saçlarını
Deli rüzgarlar dolaşsın tellerinde
En güzel bestesini yapsın ateş böcekleri günün

Öyle parlarsın ki gözbebeklerin
Yolunu bulamayanların ışık olsun önüne

Kır kendi saksını bugün
Toprağa karış
Uçsuz bucaksız toprağa
Tohum ol
Düş

Büyü bir resmin tam da orta yerinde

Ressamlar bile şaşırsın
Seni resmederken dahi bir tuvale bekleme
Deli sarmaşıklar gibi dolan
Büyü hayatın tam portresinde
Vardır o narin çiçeğin renkleri içinde
Hem de, köklerin çok derinde

Dingin ol bugün
Sus
Sakinleş
Hadi sat anasını dünyanın
Bak güneşin nasılda ısıtıyor içini
Hadi
Aç kuytularını
Gülümse güneşine

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574187/gulumse-gunesine.html>

GÜZEL UĞURLA BENİ

Söyle sevdiğim
Nasıl ayrılacağız biz seninle

Yeşil bir yaprak gibi, bir zamanlar
En çok biz yakışırken kuru dallarımıza
Nasıl kopacağız biz seninle

Hadi, sen söyle

Ah benim canım sevdiğim
Ellere inat, bin yaşam bulduğum buğulu bakışlarında
Tutkuyu da sende yaşadım ben
Yok olmayı da

Sesin, sesim olmuştu bir vakitler
Yalnız seni çağırın, seni konuşan

Titreyerek tiz sesinin yalnızlıklarında
Çaldım üryan kalbinin kapılarını defalarca
Ama cevap alamadım hiçbir defasında
Sağır olmayı da senden öğrendim ben aşka
Haykırmayı da

Kadın oldum, taşlandım
Ana oldum, suçlandım
Çocuk oldum
Kayboldum sokaklarında

Uçmayı da senden öğrendim ben kırık kanatlarla
Yere çakılmayı da

Biat ettim sancıların en kutsalına
Tenimde açtığın göz göz yaralarla

Bin kez ölüp ölüp dirilsem de yatağı yanlış sularda
Yeniden doğmayı da senden öğrendim ben
Bundan böyle ne için yaşayacağımı da.

Göz yaşlarımla yıkadım döşeğimi her sabah

Sarılıp yastığa, yorgana
Ağlamayı da senden öğrendim ben
Kendi kendimi susturmayı da

İşte tüm bunların hatırına
Lütfen beni güzel hatırla

Sevgilim, alın yazım
Benim güzel yazım

Baharım, kışım, sonbaharım,
Yaşadığım dört mevsimini ruhumun bağrında
Cenneti de tattım
Cehennemi de şükür kucağında

Geri çevirme ne olur
Küle çevirdiğin kalbimi de bırakıyorum bu defa sana
Tüm sevişlerimi kar bırakarak gidiyorum yanına

Lütfen onu güzel ağırla

Aşkım benim
Can suyum

İçimde saklı kalan anlam
Manam

Sağanak yağmurlar bırakarak gidiyorum bu defa göz kapaklarına
Bir bulut gibi geç gözlerimin önünden
Yağ üstüme damla damla

Bu kez üşütme bizi ne olur yalnızlıkla
Suyu ısıt
Ateşi harla

Lütfen bu kez beni kalbinde sımsıcak sakla

Ben hiç 'gideceğim' dememiştim ki yürekten sana
Ama sen git dedin kalana defalarca

Sakladın,
Saklandın
Kaçtın

Dövüşemedin Aşk için,
Er meydanında

Hayatını sundun ama
İçinden yoldaşlık lütfetmedin bana

Bilek gücüne sözüm yok lakin
Yürek gücün yetmedi bizi bir arada tutmaya

Senin cesaret edemediğini ben ediyorum şimdi
Yarım bıraktığını işi ben tamamlıyorum

Daha fazla yüzden düşmenin bir anlamı yok
Eğer kaptanı sen olmayacaksın
Batsın artık bu gemi
Atıyorum kendimi gözlerinin girdabından

Lütfen bir kez güzel uğurla beni

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574469/guzel-ugurla-beni.html>

BUL BENİ SEVGİLİ

Bul beni ey sevgili!

Sensiz çok yoruldum,
Çok üzdüler yokluğunda beni.

Tanrı'nın sevdiği gibi sev ama sen beni olur mu?
Sonsuz bir Özlem ve Aşkla.

Tüm sevap ve günahlarımla kabul et huzuruna.
Tövbe edip bin defa kapanayım ayaklarına.
Zira, suçum yok inan,
İnsanlıktan başka.

Olur da, bir gün düşerse yolun bana,
Nefesimden leylaklar biriktirdim senin için,
Unutma.

Al, kokla.

Yüzüne çarpan rüzgarın terkisinde kokum,
Derin derin çek içine, unutma.

Bir nefes ver sonra sımsıcak,
İlgıt ılgıt esen nefesinden tanırım ben de seni, hatırla.

Simsiyah çığlıkları maviye boyarken martılar,
Tuzlu iyot kokusunda bulacaksın tenimi.
Üstüm başım darmadağınık,
Aklım, fikrim, ayaklarım çıplak.

Bir de, akşam üstü olunca vakit,
Dingin bir kızılık düşerken şehrin doruklarına,
Uzaklara devir gözlerini,
Yasla kalbini kalbime,
Yüreğimden sev sen beni, olur mu?

Derin acılarım var gecelerimde,
Derin yalnızlıklar var hecelerimde.

Bir de sen kokan şiirlerim var,
Sen hiç bilmesen, okumasan da.

Hiç kimseye aldırış etmeden,
Beyaz çarşaplarda değil de,
Bembeyaz sayfalar arasında,
Ulu orta seviştığımız dizelerin şerefine iç bir şeyler,
Bizim için.

Bir buse al sonra dudaklarımın kıvrımından,
Savrulsun şöyle sakallarından tel tel kederler,
Bir öpücük kondur sonra alnıma,
'Sana geldim' de.

Bir gün, senin de gideceğini bilsem de,
İnanırım yine de.

Ama, bir kez de olsa öp hasretimden,
Olur mu?

Olur da bir gün,
Yolun düşerse bu şehre,
Ya da yaşıyorsan bir arka sokağımda,
Sana bizden izler bıraktım,

Yolumun düştüğü tüm kaldırımlara.

Bul beni,
Beni ara,
Çok üzgünüm yokluğunda,
Unutma.

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574470/bul-beni-sevgili.html>

YİNE VE YENİDEN ALAMUT

Geç kalınmış bir infaz benimkisi
Sözde vicdansız vicdan sehparanızda vurduracağıma Körpe boynumu Riya'ya
Keşke kendim geçirseydim yağlı urganı boynuma

Fakat elden ne gelir işte
Geç kalınmış bir infaz benimkisi
Bir zamanlar sultanken gönül sofralarında
Şimdi bir avuç hergelenin kölesi bile değilim sahte saraylarında

İşte
Evde
Sokakta

Yaşayamaz oldum kendimi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574471/yine-ve-yeniden-alamut.html>

KENDİ GİBİ VE KENDİNE KADAR

Kendi içine genişleyen bir Evren gibiyim bu aralar

Ne zaman patlarım bilinmez

Konuştuğu
Düşündüğü
Yaptığı hiç kimseye benzemeyen

Anlaşılamayan
Anlaşılması güç olan

Elden, günden
Dosttan ayrıksı olan

Bu yüzden de kimseye küs, kızgın olmayan
Hayata karışık
Dünyayla barışık
Kavgası bir tek kendiyle olan

Gecedен önce gelen dünyaya
Işık gibi, gün gibi bir şey işte

Belki hepsinden daha doğru değil ama
Herkesten daha gerçek
Daha sade
Daha kendi olan

Kendine yazgılı
Kendine kadar
Ve daha kendinde olan

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574472/kendi-gibi-ve-kendine-kadar.html>

KEKLİK

Kendilerine aşk, sevgi, sadakat ve gönül bağı ile bağı insanları çantada Keklik görenler

Hiç acımadan hırpalayan, aşağılayan ve hakir görenler
Haberleri olmasa da, bu hayatta uzun vadede en çok üzülenler onlar oluyor

Çünkü; adı üstünde Keklik bu, kanatları var

Bir yere kendi rızaları ile konmuş olsalar da
Vakti gelince, konduğu gibi uçmasını da bilirler

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574474/keklik.html>

MAYINLAR

Bazı karanlıklara ışıklı yollardan gidilir

Ve her zaman doğru yerlere doğru yollardan gidilmez

Hem mayınların da üzerinde güller biter
Ta ki siz üzerine basana kadar

Aldanmayın her güzelin güzelliğine de
Hepsi bir gönül kırıklığına bakar

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574476/mayinlar.html>

YALNIZLIK VE GURBET

Yalnızlıktır yitmek

Hiçbir şeye tam olarak sahip olamamak
Ve hiçbir bir yere ait olamamaktır

Ne bir yere gitmektir
Ne de bir yerden dönmektir

Ansızın kalbinin tam ortasına peydah olmuş bir sızıyla
Bir ömür yaşamaya çalışmak demektir gurbet

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574477/yalnizlik-ve-gurbet.html>

UNUTULMAZLAR

Duruşu buz tutmuş adamlar vardı
Gecenin suskun yollarında
Sanki dağları, kar fırtınalarını aşmış da gelmiş
Dayanamamış dünyanın tüm hoyratlığına

Duruşları ne kadar buza kesse de
Yüreklere Akdeniz kadar ılıman
Bakışları, haylaz rüzgarları andıran

Ruhu ağır
Sözleri bazen, kurşundan keskin adamlar

Hovardalık için şekilden şekile giren
Hafif meşrep tabakadan değil
Yüreleriyle bakan

Bazen, gözlerini kaçırıp
Her şeye rağmen utanması unutmayan

Sanki
Şehirler arası bir otobüs yolculuğunda
Dalgınlıkla camdan bakarken
Bir an görür gibi olur
Ve bir daha hiç rastlamazsınız o gibilerine
Çünkü nesilleri tükenmiş gibi, o kadar azlar

Bazıları, pastoral kırların şövalyesidir
Bazıları, lirik mısraların efendisi

Sağlam, güvenilir ve vicdanlılar

Bazıları, severken acıtır biraz sevdiğini ama
Kurda kuşa yem etmez, yine de koruyup kollarlar

Denizler üstüne düşmüş yakamozlar gibidir onlar
Parlayıp sönen bir ışık misali
Bir görünür bir kaybolurlar

Fakat hayatınızda olmasalar da, hep bir şekilde var olurlar
Unutulmazlar

Sevgili Eşim Korhan'a

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574480/unutulmazlar.html>

SAF SEVDA

Sen
İster sev
İster sevme beni bu saatten sonra

Ben
Her Şeyi anladım

Senin derdin kendinle
Benimle değil

Sen
Dönsen de
Dönmesen de

Gün ayaza dönmüŐtür bi kez
Mine solmuŐtur dalında

Olan olmuştur artık
Bize / Sana / Bana

Olan olmuştur saf sevdaya
Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574481/saf-sevda.html>

BELİRSİZLİK

Vatan olmak lazım sevdiğine
Yuva

Şöyle göğsüne sımsıcak bastırıp
Güven ve sadakatle
Ya evinde bir yer açmak lazım ona, ya da kalbinde

Ama açmak lazım mutlaka
İster eşikte
İster masada karşında

Çünkü nereye ve kime ait olduğunu bilemeyen bir Kadın, olamaz

Kök salamadığı bir evde ve de yürekte
Yolunu şaşırır, bulamaz

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574482/belirsizlik.html>

.....CIK

Postallar eskimez ki her zaman
Şehirler de aşınır gide gele

Tutsak kalmaz ki insan her zaman
Kentler de düşer parmaklıklar ardına

Ve tarihin
Hiçbir resmi tarihin bahsetmediği
Kaç insanlık suçu işlenir kaldırımlarda

Süpürmez çöpçüler enkazları
Ve yıkamaz belediyeler yere serilen körpe kanları

Köpekler yalaşır üstünde
Kaç his ölüp ölüp dirilir
Ve hiçbiri ulaşmaz
Akmaz, insanlık damarları kesilmiş
Vahşi sırtlanların sisli kalbinde...

Kaç ananın göz yaşı sel olur akar da
Temizleyemez yollara serilmiş
Vicdan kararlarını

Adı vatan
Adı insan diye yazılıp okunsa da

İçi boşalmıştır artık memleketlerin
Maskesi düşmüştür hükümetlerin

Ve düşmüştür insanlığı
İnsan'cık ların!

Geriye koca bir 'Cık' kalmıştır
Cık!

'Cık, insanlık bu değildir' der gibi...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574528/cik.html>

SON RAKS

Ne üzerime serilmiş gökyüzü
Ne de şu ayağımın altında ezilen toprak

Ne bir göz kırpışıma meftun olan deniz
Ne de saçlarıma tüneyen rüzgâr

Ve binlerce kelebeği salarken göğüs kafesimden göğe

Ben tüm bunlardan vaz geçip
Bir tek seni çekiyorum içime
Yaşam diye

Aşk'ın Son Raksını ederken bu bahçede

Bastığım toprak
Daldığım deniz
Uçtuğum rüzgâr
Aldığım nefes

Sen isen eğer

Sensiz yaşadığım bu hayatın adı ne

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574530/son-raks.html>

SAVAŞMAYIN SEVİŞİN ARTIK

Ve yine At'lar tepişiyor
Ve yine Tay'lar eziliyor
Evrenin kötü çocukları iş başında

Her tarafın, bir tarafı var
Ama, insanlığın tarafı yok
İnsanlığa taraf yok

Vicdan sehpalarında bin oyun
Algılarda bin dümen
İntikam ateşi yine harlanıyor
Kan, kan ile yıkansın isteniyor

Oysa sevgi her şeye yetebilirdi
Paranın, gücün, şiddetin açamadığı her kapıyı açabilirdi

Nice surları yıkabilir
Nice kaleleri işgal edebilirdi

Katran karası oluklar yerine
Dünya kan rengi güllerle bezenebilirdi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574576/savasmayin-sevisin-artik.html>

TERK EDİLMİŞ BİR AŞK

Dur

Nereye gidiyorsun diye soramazsınız bazı sevgililere
Ya da neden geç kaldığının hesabı sorulmaz bir türlü

Duymadığınız güzel sözlerin çetelesi tutulmaz o Aşkta
Veremediği hediyelerin de

Bilemezsiniz en sevdiği yemek hangisidir
Sevmediklerini de
Çok sık pişiriyorsunuzdur o yemeği belki de

Hangi mezeleri sever rakı sofralarında
Hangi şarkıları dinler, bilmezsiniz
Sadece kahve içişini bilirsiniz
Usul usul

Neye çatar kaşlarını
Ne güldürür onu
Ne heyecanlandırır
Bilemezsiniz

Fakat bilirsiniz Aşk'sız rakı sofrasına oturulmaz diye
Hayıflanırsınız
Boğazınıza düğümленir de her sözcük, bir türlü bunu ona söyleyemezsiniz
Hele, günün kendine kalan saatleri vardır ya insanın
Ne düşünür, neye dalar gözleri o vakitlerde, soramazsınız

En çok hangi renk
Hangi pijama daha çok yakışıyordur ona
Sizde seveceği nasıl bir geceliktir, bilemezsiniz

Uykucu mudur? değil midir
Gece saat kaçta girer yatağa
Kısa öpüşmeler, uzun sevişmeler midir tercihi
Kısa sevişmeler, uzun sohbetler midir sevdiği
Bilemezsiniz

O mahur beste çalar da bir türlü birlikte ağlayamazsınız
Dans edemezsiniz loş bir ışık altında
Susar Libertà

Sadece kaçamak bakışlarını bilirsiniz
Hüzünlendiğini fark edersiniz bazı fotoğraflarında

Uzun uzun sevmeye hiç vaktiniz olmamıştır onu

Halini hatırını ise, yanan yeşil bir ışıktan anlayabilirsiniz ancak
O da zamanı denk gelirse

Canınız yanar saat gece yarısını vurduğu zaman
Cam bir ayakkabı teki yuvarlanır merdivenlerde
Diğer teki ayağınıza hiç uydurulamayan
Bal kabağına dönüşür her şey o anda
Anlayamazsınız

Oysa ilk kez kendiniz için sevmek istemişsinizdir birini
Susamış, beklemiştir sadakatle
Teninin dilencisi olmuştur teniniz
Dilersiniz, fakat hiç dokunamazsınız o tene

Böyledir hayaletlere duyulan sevgiler de
Bir gün öyle çok yorulursunuz ki onu sevmekten, özlemekten

Çekip gidersiniz çaresizce

Ve kimse kimseyi terk etmemiştir o ilişkide
Sadece, terk edilmiş bir Aşk vardır ortada

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574592/terk-edilmis-bir-ask.html>

İÇİMDEKİ KAINAT

Doğduğum günden beri fırtınaların beni getirdiği yer tam da burası!
Şu an durduğum yeri ve dönüştüğüm kadını seviyorum.
Tüm rehberime ve yol arkadaşlarıma sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum!

...
Hayat, tıpkı bir çoğumuz gibi beni de kendi hayatımın küreklerini çekmeye çok erken yaşlarda mecbur bıraktı!

Ve ben tüm bu süreçte, soluksuz ve asla pes etmeden akıntıya karşı hep kürek çektim. Yorucuydu ama, güçlendirdi!
Kollarımı...
Ciğerlerimi
Kalbimi...

Ve dahi zihnimi...

Kimi zaman nefessiz, kimi zaman nefes nefese kalsam da, müthiş yol kat ettirdi.
Öğretti!

Fırtınalı havalarda nasıl, durgun denizlerde nasıl, güneşli/yağmurlu, kasvetli/melankolik havalarda nasıl kürek çekilmeliymiş, tüm o süreçlerin Pir'i yaptı beni...

Korkularıyla yüzleştirdi, bu Derya içre Derya içinde kendimi ve benimle beraber ne çok canlı varmış hepsini fark ettirdi!
Sevdirdi!
Korkuttu, nefret, güvencirdi, kırdırdı, ihanet ettirdi!
Ama öğretti!
Yer yer yumuşak yer yer sert bir şekilde öğretti!

Kaç kez battı güneş, kaç kez doğdu yeniden bilmiyorum ama, gösterdi.
Karanlıkta ve aydınlıkta nasıl yol alacağım bunların hepsini öğretti!

Ve bir gün tekneme yeni bir misafir geldi!
O gün bugündür birlikte çektik o tekneyi!

O da benimle beraber çok şey öğrendi. Tam bir hayat okulu oldu bize bu mücadeleli ve kimsesiz yıllar...
Anne kız büyüdük beraber.
Yer yer çatıştık.
Yer yer sarıldık...
Yer yer güldük/ağladık.
Hatalar yaptık birlikte!
Birbirimizi suçladık!
Affettik sonra!
Her şeye rağmen sevmeyi birbirinizin sayesinde öğrendik!

Şimdi o da gitti, terk etti bu tekneyi...

Kendi teknesini yüzdürmek üzere açıldı deryalara...

Bakalım neler öğrenecek ve neler gelecek başına...

Tanrı onun her daim yardımcısı olsun.

Bunun için bir tek onu dinleyebilirim çünkü ben kimsenin sahibi değilim ve tekamülünün önünde perde değilim!

Yolun açık olsun Derya Kuzu'su...

Rahat ve fırtınasız bir hayattan ya da kocaman bir filonun kığına bağlanmadan çok erken yaşlarda kendi gemini yüzdürmek ne fark kattı bize diye soracak olursanız
Size ancak şunu söyleyebilirim;

Sevinçler/ mutluluklar kadar, sorunlar/ olumsuzluklar ve hatta keder bile bir hediyeymiş bizlere...

Evrende hiçbir şey boşuna değilmiş ve hepsinin var oluşunda bakmasını bilen, gören gözlere müspet mesajları varmış.

O mesajları duyan-gören ve hayatında uygulayan yükseliyormuş varlığının kıyılarına bir adım daha...

Ve her adımda gözlerimizdeki perde daha çok aralanıyor ve hakikat daha yalın ve çıplak görüyormuş bizlere.

Şükredecek ne çok şeyimiz olduğunu
Yaşamın ne anlama geldiğini
O hayatın içindeki varlığımızı
Varlığımızın nedenini ve yerini
Özümüzdeki tek gerçekliği
Sadelikte yaşadığımız huzuru
Ve dinginliğin gücünü fark ediyormuşuz meğer ki!

Ve meğer ki herkes, her şey sustuğunda konuşuyormuş O ancak!

Kaderine şükret
Kederine şükret
Zoruna, hüznünü, sevincine şükret
Onları sana gönderene şükret

Sahi hem ne demişler:

Demirin keskin bir kılıca dönüşmesi için bile, önce kızgın tavlarda dövülmesi, sonra kor ateşlerde erimesi, sonra buz gibi tokmaklarla şekillenmesi gerekiyormuş!

Bırak demirciye ya da tokmağa kızmayı, onların derdi seni cezalandırılmak değil, seni dönüştürmek.
Kendine döndürmek!
Kainatın Hak sahibine dönüştürmek

Sevgiyle kalın...
Işıkla kalın
Ve insan kalın...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574695/ictimdeki-kainat.html>

BIRAKTIĞIN GİBİ

Bıraktığım gibi değildin
Bulduğum gibi

Suyun ortadan yarılıp
İki yöne akışı gibi
Diğer yanda
Ölgün birikinti

Gölün döv talibi
Kayalıklar gibi
Yüreğinin örsünde
Çekiçtim bir zamanlar

Aynı nağmede ünlem
Telde nut misali

Tıpkı bulduğum gibiydin
Biraz huysuz
Biraz ağlamaklı
Biraz tedirgin

Boyna kendine ağlayan
İçli bir keman
Kendi içine verilen salyangoz misali

Geçmişini sırtında kambur
Yolunu kaybetmiş
Şaşırılmış kendini.

Oysa ne güzeldik biz
Yatağında biriken nehirler gibi

Ben hala
Bıraktığın gibiydim

Anlasana artık
Hala bıraktığın gibi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574696/biraktigin-gibi.html>

HUU

Duygularımızın da hissedilmeye ihtiyacı var!

En korkulanının bile!

Anlaşılmaya ve kabullenilmeye

Zira duygunun ve empatinin intiharı çağında

İnsanoğlundan bunlar sinsice alındığı için dünya bu halde değil mi?

Tüm dünya savaşları aslında içsel/kişisel savaşlar yüzünde meydana gelmiyor mu?

Hayat biz korkularımızdan kaçtığımız, yüzleşmekten, hissetmekten dahi korktuğumuz için daha korkunç bir vaziyette üzerimize çullanmıyor mu?!?

Bastırılmış her duygu sonradan bir canavar gibi içimizi hunharca kemiriyor mu?

Uzlaşmak gerek...

Kabullenmek gerek ...

Sevgi ve anlayışla ait olduğu zamanda yaşanıp, olay ve anlarıyla geçmişe teslim edip yola devam etmek gerek...

Yoksa bir ceset gibi bedeni, vahşi bir hayvan gibi ruhu sürüklemekten başka bir şey geçmeyecek elimize dünya denilen şu sanal alemde...

Sonra 'biz olduk' diyene kadar yeniden bürünüp ete kemiğe, tekrar tekrar aynı işkence...

Oysa ruh özgürlük ister

Her an beden denilen şu kafesten azad olmak ister.

Onunla sınırlandırılmaktan haya eder...

Acı çeker...

Ve aslında İnsan olmak demek

Tüm bunlardan ziyade

Kendi kendinin efendisi olabilen, tek canlı demek...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574699/huu.html>

YİTİK SEVDALARIN BEKÇİLERİ

Varlığında içimizi titretenler için heba ettik bir ömrü,
Yokluğumuzda içi yananları görmezden gelerek.

Aynı yerde bize bir şey olsa, haberi olmayacak insanlar için harcadık tüm emeğimizi.

Veresiye harcarken sevgimizi,
Üstü kalsın dedik üstelik.

Üstü de kaldı,
Üstümüz de kaldı, eğreti döşeklerde.

Her sabah bir kâbusa soyunduk bile isteye,
Ondan büyüttük üstümüze ateş salan ejderleri.

Sevilmeye layık görmedik kendimizi,
Hem, kimse bunu öğretmedi ki bize.

Öfke, irin aktı annelerimizin memeleri,
Ona da kimse bunu öğretmedi.

Önce Kadınlığımızdan utandırıldık,
Sonra gerek kalmadı çok bir şeye de.

İzledi onu Eril egemenliği,
Yenilerek taa ana rahminde.

Başka evlerin ışığına dalarak kapattık gözlerimizi uykuya.

Kemiklerimizden önce,
Onurumuz kırıldı,
Varlığımız yok sayıldı.

Belki de, ne çok süslemiştik bilmediğimiz hayallerin kentini.

Geç kaldık, kendimizi bilmeye,
Geç kaldık, kendimizi sevmeye.

Susunluğumuz ondandır,
Sancılarımız ondan.

Ondan, gece üç beş nöbetleri.

Volta atarken içimizde,
Yitik sevdaların bekçileri.

Özlem SABA
www.ozlemsaba.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574700/yitik-sevdalarin-bekcileri.html>

İTİBARSIZ

Dedi
Okuyacağım seni

Ama seni

Sen, yazdıklarından çok daha fazlasısın
Başkısın

Dur dedim
Düzeltilim

Yazabildiklerim diyebilir miyiz bunlara
Ya da yazdığım ama paylaşamadıklarımın dışında

Düşündüklerim
Konuşamadıklarım

Susarak bağırıklarım
Bağırarak sustuklarım var daha

Beynime çiviyle kazınmış ama
Zamanın kütüklerine iğne ucu kadar batmayan

Dönemin kaleminin bile elimde ufalandığı
Hamsı kâğıdının üzerinde
Karalama kadar itibarı olmayan, insan hakları

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574702/itibarsiz.html>

BİR ŞEY VAR

Bir Şey var bende
İyi bildiğim
Ve beni iyi bilen

Bir yer var
Kimsenin bilmediği
Tam midemin üzerinde
Hiç sızlamamıŐtı bu kadar
O dűŐeli iŐine

Kramp gibi bir ağrıyla uyandırıyor ara sıra
Yolda yürürken
Şiirler okurken
Bir Şarkı dinlerken

"Aynı kadeh, aynı mey" diyor bazen
Onlar da,
Hiç bu kadar sarhoŐ etmediler...

En çok da
Deniz'e bakarken yokluyor sancısı
BaŐımı eğip ona bakıyorum ara sıra
O da kaldırıp başını
Okyanusum diyor bana
Bir yandan da, iÇimi diŐlerken

Geçinip gidiyoruz işte birlikte
Biz geçinemesek de...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574703/bir-sey-var.html>

GÜCÜ YETEN YETENE

Ben çok yorgunum arkadaşlar!
Hepinizden çok daha fazla!

Uslanmaz bir iyimserim ben!

Uslanmaz bir melankolik-romantik
Hayvan koruyucusu-doğa sevicisi,
İnsanlık terbiyecisi
Adalet temsilcisi.

Hak bekçisiyim ben, Hak
Ama zındık bilinen yine de ahir zamanda

Gönüllü köleyim ben, köle!
Sorumluluktan kaçanların muadili
Alınmaz yüklerin gemisi

Çıkrıklarım dolansa da birbirine
Yine de görev bilirim çalışmayı
Disiplini kendime!

Paspasım ben paspas, sevdiklerime...

Duygu işçisi
Kalp tamircisi

İnsanım ben insan
Sistemin bilinci
Kainatın var oluş sebebi..

...
Yaşım yaşımdan daha büyük sanki
Aklım başımdan daha fazla...
Zorluyor bazen, sığamıyor çapına...

Emin olun, lanet gibi bir şey bu, hele de bu çağda Kadın'a!

...
Sahte, çıkarlara dayalı birliktelikler...
Sırf kendinden kaçmak, zaman geçirmek için bir araya gelinen, tüketim çağına uyarlanmış;
'kullan at', 'aç bitir' tipi ilişkiler.

Yakıcı aşklar
İyi gelmeyen sevilir
Yıkıcı seviciler!

Birbirini kaybetmekten korkmayan,
Saygı nedir bilmeyen çiftler,
İki yüzlü, aldatmacası bol evlilikler...

Bir zamanlar Han iken Hanlar Hanı'na
Şimdi Hancı oldum Bezirganlara...

İçi boşaltılmış İzm'ler
Bağını yitirmiş aileler
Unutulmuş değerler

Kimliği/kişiliği yok sayılan bireyler...
Layık görülmeyen, çalınmış öz değerler...

Yolunu, amacını yitirmiş sanat, sanatçılar!
Değerli/ değersiz resimler, tablolar

Dışlanmış şairler.

Lanetlenmiş yazarlar

Okunmaya cesaret edilememiş gazeteler, yakılmış kitaplar...

'Sağ' gösterip sırtından vuranlar

'Sol' gösterip yoldan çıkanlar

Hep ahlaktan dem vurup

Ahlaktan yoksun

Sözde muhafazakarlar...

İçeri tıkılan Aydınlar

Dışarda dolaşan Donkişotlar...

Konuşulamayan doğrular

Umursanmayan gerçekler

Devrik aslan Krallar

Dokuzuncu köye muhtar olmuş çakallar

Ahlaksız siyasetler...

Terbiyesiz siyasetçiler

Kanlı arenalar!...

Sırf boy gösterisi olsun diye

Birbirine düşürülmüş boğalar!

Milletin gözü önünde döğüşürülen horozlar...

Kurt postuna aklan

Masum kanlar...

İki ayağı üzerinde duramayan maymuncuklar

Hala dört ayakla gezinen insancıklar...

Artık yaşatmayı değil de

Öldürmeyi emreden sözde dinler

Özde yitimler...

Öfkeler...

İhanetler...

Kinler...

Ötekileştirmeler...

Global açlık

Olmayan fakirlik

Doyurulamayan, aç gözlülükler yüzünden.

Çıkan sayısız savaşlar...

Yerinde durmayan skorlar

Kıçı başı oynayan dolarlar

Pula dönüşmüş mangırlar

Birinin cebinden, sürekli diğerine kayan paralar...

Beleşçiler, yancılar...

Düşmanım ben ezelden beri düşman!

"Demirin tuncuna

İnsanın piçine"

Kömürün beleşine...

Kabul etmedim hiçbir zaman

"At kılında sinek gibi" yaşamayı

Kimsenin kılı-tüyü olmayı

Bedeli ödenmiş ama

Karşılığı alınamayan emekler

Esas sahibine hiç ulaşamamış hak edişler...

Sebil edilmiş topraklar!

Vatandaşa çevrilmiş mülteci barbarlar
Mülteci yerine konmuş, öz vatandaşlar
Kahramanlar...

Unutulmuş savaşlar
Kanı bir anda kurumuş,
Ay'ı, Yıldız'ı kopartılmış bayraklar
Sıfatı düşürülmüş Vatanlar...

Benimde bir Ortadoğu projem vardı elbet
Ancak içinde iyilik bitse...
İnsanlık yetişse...

Kimse gözünü, kimsenin vatanına dikmese...

Anayasının değiştirilemez-değiştirilmesi teklif edilemez meddelerinin tamamıyım ben!
Fakat onlar gibi satılacağım ben de neredeyse,
Bir avuç omurgasız hergeleyle...

Bir Tren koltuğunda üç kaburga kırığıyla cepheye giden askerler gibiyim bu aralar!

Canıma batarken kırıklarım
Sesimi yutarken ağrılarım

Yazılı yönettiğim belleğim
Suslu-suçlu metinlerim
Sanrılarım, ümitlerim

İnandırmaya yetmiyor beni ne yazık ki
O'nun gibi verdiğim mücadelelere...

Tüm cepheleri tutulmuş komutanlar gibiyim her gece...

...
Esir düşmemeye çalışırken bir yandan
Yenilmek istiyorum asilce, tek bir mermiye...

Hangi ideolojiye inansam, içinde insan yok
Kime tutunmaya çalışsam, içinde vicdan yok...

Aşkın, duyguların da içi boşaltılmış son zamanlar!
Bir futbol maçı bileti kadar bile değeri yok artık varlığımızın.

Sürü başında yoklama alacaklar neredeyse...
Bir koyun
İki koyun...

Hep Tanrı'ya inandım ama
Mutlak adaletini de, sorgular oldum bu aralar!

Sizin o şaşaalı, Narsist Tanrılarınız nerede!

"Bu hamur daha çok su götürür" arkadaşlar

Ben bu çağın frekansına giremiyorum artık, kalamayacağım sizlerle...
Ama siz bakmayın bana yine de, devam edin kaldığınız yerden lütfen...
Gücü yeten yetene!

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574706/gucu-yeten-yetene.html>

AKIL VE TEN

İlk sözü akıl
Son sözü ten söyler

Aşk denilen şey, sizin sandığınızdan çok başka bir şey

Yaşamayan bilmez
Bilmeyen yaşayamaz

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574709/akil-ve-ten.html>

UYKUDA KALANLAR

"Haberin var mı taş duvar
Demir kapı, kör pencere
Yastığım, ranzam, zincirim
Uğruna ölümlere gidip geldiğim
Zulamdaki mahzun resim
Haberin var mı"

.....

Haberin var mı, derin uykularından
Kalbinin karanlık odalarından
Zihninin kör noktalarından

Zemheri kapıda
Gün kararmakta an be an
Ha koptu kopacak kıyamet
Sen daha kendi kıyametini koparmadan

Uyan o ölüm uykularından
Hem anlamaz, anlatamaz ki rüyasını

Hayra mı, şerre mi yoramaz
Hala uykuda kalanlar
Uyanamayanlar

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574710/uykuda-kalanlar.html>

DOĞRU VE GERÇEK

Unutmayın ki
Kimse, kimse için hayatını feda etmeye gelmedi bu dünyaya
Ne Anne, Baba çocuklarına
Ne de çocuklar, Anne ve Babalarına

Ama her ikisi de, birlikte büyümeyi
Yürümeyi öğrenmek zorunda

Çünkü bir Anne çocuğunu doğururken
Çocuklar da, Anne ve Babalarını doğurmakta aslında

Ve hiçbir ruh, kimseye ait değildir
Ve hiçbir, başka bir ruhun sahibi değildir
Her ruh aynı yaşıyordu oysa

Ve kendini deneyimlemeyi
Tamamlamayı başaramamış bir ruh
Bilincinde olmasa da
Bu oyunu, tekrar tekrar oynamakta

Gerçek her zaman doğru olmasa da
Doğru, kendini kanıtlama telaşındadır daima

Ve her gerçek, farkında olmasa da
Doğrunun doğruluğunu kanıtlamaya hizmet etmektedir aslında

Bu demek oluyor ki
Doğru cevap gelene kadar
Her soru kendini tekrarlamakta

Uyanış şart
Değişim, dönüşüm şart

Hem uyanık
Hem de capcanlı olan şu doğada
Doğasına ters insanın, uyuklamak
Kendini yenilemeye, dönüştürmeye programlanmış bir Kâinata

Sevgilerimle

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574711/dogru-ve-gercek.html>

KENDİ KENDİNE

Şöyle yan gelip koymadan başını
İkiz bir yastığa

Yaslamadan yüreğini
Başka bir yüreğe

Evini arıyor ruh
Evini arıyor beden, her yerde

Bin bir maharetle
Gömmeyi başarsak da inine
O yılanlar da baş kaldırır olur, bir gün bir yerde

Çünkü yılan yılanlığını
Şeytan şeytanlığını
Melek melekliğini yaşamak için gelmiştir bu aleme

Ve daha kim bilir
Ve daha neleri gözden çıkardık
Hangi yaradılışımızı
Kurban verdik başka bir oluş biçimimize

Oysa ne çok şey söylüyordu, bir rüzgar bize
Bir güneş
Bir su
Bir kedi

Bir köpek
Bir böcek
Cansız, kişiliksiz sandığımız
Bir ağaç bile

Büyük dalgalardan önce, deniz çekilir
Ve her şey yerli yerinde olsun diye
Ne tufanlar gördü bu kâinat
O büyük sessizlik, dinginlik öncesi
Ruhsal, ruhsatlı kıyametlerde

Ve hiçbir zaman
Suçlanmamıştır gökkuşağı biz gibi
Rengarenk diye

Aslında yıllar önce
Nasıl da tarif edilmiş
Evimizin yolları bize
Nasıl da gözden kaçırmışız
Onları bile

"Kör bir adam gibi el yordamıyla
Yolumu bulmaya çalışırken topraklarımda
Adımlarıma yön verecek parmaklıklar yoksa da
Vardır senin gülünün büyümesi evimde
İçimde büyümeyi sürdürüyorsun, köklerin çok derinde"

"İnsan her şeyi elinde tutamaz hiç bir zaman
Ne gücünü ne güçsüzlüğünü ne de yüreğini
Mutlu aşk yoktur"

"Sofular haram demişler, bu aşkın şarabına.
Ben doldurur, ben içerim, günah benim kime ne"

"Ademi sürdürün bıkmadın
Cennette de bırakmadın

Œeytanı niçin yakmadın?
Cehennemın var da senin"

"Bir ağaç gibi tek ve hür,
Ve bir orman gibi kardeşesine" yaşayacaksın kardeşim

Gözlerinin önünde bir tiyatro sahnesi sergilense de
Yalnız değilsin ama, teksin bilesin sen
Kendi şuurunda yaşıyorsun
Her yolculuğun aslında, kendi kendine

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574712/kendi-kendine.html>

DEHLİZ

Yollar da unuttu
Nereye gider bu yolculuk
Tanrı'nın belleğinde

Eyy sen
Tenime dokunmadan daha
Nerden bileceksin sıcığı
Öpmeden dudaklarımı henüz
Nereden bileceksin lezzeti

Şimşekler çakarken
Ve birbirine yorgan olmadan göz yaşlarımız
Nereden bileceksin sen, yakan tipiği
Kavuran soğuğu

Donmaktan kurtulamayan
Temmuz soğukluğunu

Yarası kalbine gömülü
Şu dünya denilen yarada
Nereden bileceksin bir kurtçuk gibi
Hem yarayı tüketen
Hem kendini semiren umutsuzluğu

Sen nereden bileceksin hem
Bir kez bile düşmeden gözlerimin dehlizlerine
Medusa'nın, taş kesen bakışlarıyla karşı karşıya kalmış gibi
Boğulmayı kendi nefesinde

Yaş bir kütük gibi
İnsan olmanın şartlarının
Çektiğin acılarla ölçüldüğü bir sistemde
Önce kalbinin
Sonra ellerinin nasırlarıyla kurumayı
Ve daha da kavrulmayı kendi güneşinde

Ama, bil olur mu

Zamanın hangi anında
Öncesinde mi Dünyanın
Sonrasında mı yoksa

Boynuma geçirilmiş, yağsız
Sen organına rağmen, kör
Satmadım hayalini başka bir dünyaya
Bunları da say olur mu
Cehennem günahlarına

Ki rahat etsin ruhum
Tanrı'nın sarmaşık, çıldırmış oyunlarında

Ben yokum
Ben yokum
Ben yokum

Sen neredesin
Onu söyle

Özlem SABA

Kaynak:

ACIM ACIYOR

Daha ne denir
Nasıl denir bilmiyorum

Ülkem acıyor

İnsanlığım acıyor

Emeğim acıyor

İyi niyetim, masumiyetim, kadınlığım acıyor

Yıllarım
Yaş'ım
Sevincim acıyor

Bedeli ödenmiş ama
Alınamamış haklarım var
Onlar acıyor

Aşkım
Sevgim
Ruhum

Umudum acıyor

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574796/acim-aciyor.html>

KADIN - 2

Bazı kadınlar, çocuklarından önce kendini doğurmak zorundadır

Çünkü, doğan o çocuğun da adı olmayacaktır, bilir

Hele de kız çocuğu ise
Henüz doğmadan silinecektir

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574797/kadin-2.html>

ÇARKÇI BAŞI

Daha dün gibi
Zıvanadan çıkmış duyguların
Ve söz geçirilememiş heveslerin
Kör ettiği mağaralarda
Gündüzün perileri
Gecenin cinlerini sayardık...

Ne kadar delirirse delirsin
Kalbini elinden hiç düşürmeyen
Kentine değil,
Kendine büyüyen bir meczup gibi

Mevsimlik aşklar biriktirip
Kışlık ödünler hazırlardık...

Kendi yağmurlarımızda dolaşıp
Kendi yanışımızda ısınırdık durmadan...

Okutmaya gücü yetmeyen babaların çocuklarını
Devlet alırdı kendine...

Kimi kaybolurdu sahiden
Kiminin de çalınırdı ruhları,
Bilmem hangi karanlık meclislerde...

Evde kalanlar ise evine büyür
Yada on beşinde satılırdı başka bir eve...

Kaderini sevmeyen anneler ise
İlk oğlunu sırtlan
En cılız kız çocuğunu kurban seçerdi kendine...

Sade kaderleri değil
Kederleri de benzesin diye birbirine...

Daha dün gibi...
Sanki hiç doğurulmamış
Doğmuş olsalar bile, sahiplenilmemiş
Kayıp çocuklar gibi
Telaşlarımızla yarışır
Umutlarımızla oynardık oyuncak diye...

Aslında, gerçek bir annedir
Bir bebeğin gerçek sahibi

Belki de ondandır
Bebeklerimizi bile biz dikedik
Sahiplenmeyi öğrenelim diye...

Paralı sevinçlerimiz olmadı bizlerin hiç
Ne varsa ikinci eldi
İşportadan düşme...

Duygular bile...

Bilmem kaç kişilik bir hanede
Bir öncekini sevmekten
Yorgun düşerdi sevgimiz de...

Fakat yine de sınıksız sarılmıştık geleceğe
Sarılacak bir şeyler bulurduk hep kendimize

Toplu iğne başı kadar görünse de ışık

İnanmıştık aydınlık günlere

Bir paşanın potin sesleri mireng
Sözleri mihenk olmuştu kalbimize

"Ey Türk gençliği..."

Yoksa boşuna tutmadık biz o nöbetleri
Boşuna ağlamadık karanlık dehlizlerde

Sandallar yapıp göz yaşlarımız üstüne
Hayal etmedik kendimizi, masmavi denizlerde

Hani derler ya;
Sözü yerinde kullanmak lazım diye
Zamanı da yerinde kullanmak lazım işte

Bunca yıl göz yummak çok fazlaydı bence de
Geleceğimizi, umutlarımızı, heveslerimizi,
Tutduğumuz ne varsa, iyi, güzel, doğruluk adına
Onları bile bizden çalan, bir karanlık Hain'e...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574798/carkci-basi.html>

EM Őiri

Bezen doğru yerde zehir, ilaçtır
Yanlış yerde ilaç, zehirdir

Sadece neyi, ne zaman ve hangi durumda yapacağınızı bilin, yeter

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574801/em-siiri.html>

BOĞAR

Olmayan bir şeyin yokluğu can yakmaz
Sevmez
Sevilmez

Özlenmez, beklenmez

Can yakmak, varken yok olanlarıdır

Hal böyleyse
Yok olan
Kimsenizken, kimseniz olamayan
Hiç olan kimseleri hayatınızda tutmayın

Akla zarardır

Emeği sorar
Kalbi yorar
Zamanı boğar

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574802/bogar.html>

YORGUNUM

Kalpsiz değil
Yorgunum ben

Yorgunum doğruluktan
Yorgunum iyilikten
Yorgunum, sevip sevip sevilmemekten

Yorgunum Adam edip göndermekten
Yorgunum Kadınlık ğretmekten

Yorgunum velhasıl insan olmaktan
Ama insan gibi yaşıyamamaktan

Kapkara akıllarınızın
Ve kapkara vicdanlarınızın cehenneme dnüştüşdüğü bir alemde
Yorgunum, ölüp ölüp dirilmekten

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574803/yorgunum.html>

BİTTİ GİTTİ

Dediler sen kimsin

Dedim

Kendi gibi

Kendi kadar
Ve kendine kadar

Bir de O'na kadar

O gelmedi
Diğerleri de gittiler

Bitti, bitirdi gittiler

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574805/bitti-gitti.html>

SALINCAKLAR

Onların, kimseleri vardı
Yuvaları
O yuvanın içinde
Sımsıcak sarılışları

Mis gibi reçel korkardı koridorları
Damağa yapışan çileksi tatları
Lavantalı çarşafaları

Bir de bahçeleri vardı

Bahçelerinde
Salkım söğüt ağaçları
Altında
Bir o yana
Bir bu yana koşuşturan çocuklukları

Ağaçlarında, iki ucu bağlı bir halat vardı
Ortasında bir minder
Gidip geliyorlardı
Geçmiş ve geleceğin gölgesinde
Yağmalanmamıştı hayatları

İki gün üst üste, görmemiştim hiç ağladıklarını
Taranırken bile, hiç yolunmamıştı saçları
Ve tekmelenmemişti hiç onurları

Ne zaman ayakları tökezlese
Tutunuyorlardı geçmişe
Sarılarak geçmişteki öpüşlere
Koşulsuz sevgilere

Bırak dizlerinin parçalanmasını
Kanamıyordu, burunları bile

Ben ise
Oturmuş bir merdivende
Dün ve bugünün
Kaçınıcı basamakta başlayıp bittiğini bile
Henüz bilmeden
Bir ileri, bir geri
Kendimi sallıyordum

Kucağımda
Kimseye düşmesin diye sımsıkı tuttuğum
Avuç avuç gözyaşları
Bir de cigara yakıyordum
Kaybolmuş çocukluğumun üstüne

İçimde kendi kendime kurduğum
Gıcirtısı hiç susmayan salıncaklarda

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574806/salincaklar.html>

YALNIZLIK OL

Rüzgârda ilk düşen yaprak
En erken vazgeçilen yapraktır

Kansız bir ağacın dallarında
Köklerini unut
Ve tek başına gömülmüş bir yalnızlık ol

Karanlık ol, gündüzlere inat
Ki, düşün üzerine binlerce yıldız
Dolunay zamanlarında

Gel-Git zamanlarında
Denizin şarkısı ol

Çağıl dalga dalga

Denetçi martıları atlat
Mektup ol şişelerde
Sahibine hiç ulaşamayan

Kendinde büyü
Kendinde eri
Kendinde çözü

Yaşamayı değil, yok olmayı seç

Görünmez ol
Yaşayan ölülerin diyarında

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574808/yalnizlik-ol.html>

TAMAŞACI SİNEKLER

Tabbi ki ben kazanacağım ey sersem,

Eyy şeytanın sofrasında insanlık yiyenler!

Ben kazananacağım elbet
Kaostan beslenip
Yılgılık sofralarında, umut yiyenler...

Paranın ve gücün sanal ekseninde
kimliğini unutup,
Dünyanın hepi topu bir avuç sevgi olduğunu,
inkar edenler...

Sormaz mı sandınız
Bedeli ödenmemiş her bir varlığı
Özene bezene yarattığı her bir canlıya tercih edenler

Henüz ellerinizde kanı soğumamış
Dişlerinizin arasında gıcırdayan hayatların hesabını!

Sormaz mı sandınız be ey ahmak
o sonsuz Kudret
"Bir avuç hergeleyle",
Huzurun huzurunu bozup
Aklın aklını kaçıranlar...

Tabbi ki biz kazanacağız be ey gafil
Dört bir yana aşk tohumları saçıp
Sevginin ekmeğini yiyenler!

Elbette 'O' kazanacak bir gün!
Açlık sofralarında
Ruh sömürenler...

Hiçlik sofralarında riya olmazmış derler
Onlarda var vardır, yok yoktur
Yalan söyleyemezlerler

Hem değildir fakirlik cepte bir avuç mangır
Tek sikke etmeyen ruhlarınız ise
Mangırdan daha da yoksuldur...

Aşk şarabı içilir de her dem o sofralarda
Geçilir bir rüyadan ama
Çarpmaz meyi asla
Damıtılmış günahlarınız gibi
Yoksunluk girdaplarında kendinden geçip
Kendini Yusufcuk sanan tamaşacı sinekler gibi
Şaşaası da yoktur.

Unutmayın sakın şunu da;
Tekrar etmeye lüzüm yoktur
Tarih yazmıştır bin defa
'Düzeni bozanın
Düzen'i de çok olur...'

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574809/tamasaci-sinekler.html>

HATIRLA

Zorda mısın
Yoksa zar da mı

Söyle bana
Ey aziz deniz

Sen susunca
Bak nasıl da bağıyor birileri kıyılarında

Dönüp baksan kendine
Hatırlasan bir derinliğini
Anlayacaksın
Sen bu değilsin ki

Ne yorgun dönüyor bak
Kıyısına vurduğun sular
O gitmeler ki
Şimdiye dek
Hiçliği dövmekten başka ne işe yaradılar

Hatırla ne olur
Hatırla kendini
Bir zamanlar kim olduğunu
Berraklığını

Sen ki
Atlastan döşek
Gergefte nakış
İnciden bakıştın bir zamanlar
Tanrı'nın ellerinde

Yiten bitmeli
Giden uğurlanmalı, hatırla

Bırak artık şu içinde gerinen
Usancın ağlarını

Bak sen susunca
Nasıl da bağıyor kıyılarında birileri

Ne yaparlarsa yapsınlar
Küsme kendine
Gelme oltaya
Susun sen
İğil iğil akan kurak topraklara

Her ne olursa olsun hala
İçinde bir o yana
Bir bu yana oynaşan
İstavritler aşkına

Hatırla,
Denizsin sen
Düştüğü yeri yakan
Kaç ateş boğduğunu bir zamanlar
Azgın sularında

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574811/hatirla.html>

ÖLGÜN BAHARLAR

Önceden böyle gelmezdi baharlar
Böyle değildi elleri
Ve tırnakları batmazdı bu denli canımıza

Zamansız gelmedim ama
Zamanınız gelmemiş der gibi
Öksürüyor sanki suratına
Aklı henüz güzden çıkamamış
Ve gözleri hala sarı ufuklara dalan meczuplara

Ve böyle başlamazdı önceden günler
Zihnin şuursuz koridorlarında
Zorla diriltilen zavallı bir dünün
Eskimiş kokusu

Yılın bilmem hangi mevsiminin
Hangi gününde gömülmüş olduğunu unutarak
Yeni uyanmışçasına roller giyinip
Dökülmek kaldırımlara

Sahi, bugün günlerden neydi
Neyin öncesi
Ve neyin sonrası

Kim bilir daha hangi acılara gebe

Elbirliği ile zehirlenen insanlığın günlük defterinde
Kaç umut astık bilinmez
Celladı kendinden menkul ölümlerinde

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574812/olgun-baharlar.html>

İRİS

Kaçıp saklandığım gece
Ve örtündüğüm yalnızlık
Nereden bilsin ki
Koynumda kaç yıldız emzirdiğimi

Dölü bir kez bile
Sahici bir karanlığa gömülmemişken

Bir kez bile ihanet etmeden hiçbir gündüze
Heybeme katıp dışlanmış tüm mevsimleri
Ve kokularına yüz çevirmeden
Ortalık çiçeklerinin
Sırrı kanadına düşmüş bir kelebeğin gizinde
Hayatın kaburgasına saplanmış bir salıncak gibi
Bir ileri
Bir geri
Aradım durdum manayı

Bazı döşeklere
Baharlar neden gece iner?

Ve rengi çalınmış bir irisi andırırken dünya
Işık neden hep, karanlığa düşer

Özlem SABA
www.ozlemsaba.com

<https://play.google.com/store/search?q=books&q=%C3%B6zlem+saba>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574813/iris.html>

MABED

Seni bir nefeste içime çektim
Ve dönüyorum Mabedime
Ey mübarek Deniz

Sen ki
En derin dehlizlerimin kutsal Anası

Ne oltada balık
Ne kıyıda yıldız

Ne Gel-Git'li akıllar
Ne vurgun yemiş yürekler

Ne varsa bende
Hepsini temize çektim seninle

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574814/mabed.html>

ELLERİN

Dokununca ellerim avuçlarına
Hissetim kalbini avuçlarımda

Üşümüştü ellerin de tıpkı onun gibi
Değmemişti kimsenin sıcaklığı parmaklarına
İşte o anda
Bıraktım ben de kalbimi yanına
Sarılıp da ısınınlardıye, tek bir vuruşla

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574816/ellerin.html>

ŞAİR VE RESSAM

Ve yine sabah oldu

Niye oldu ki

Bazı kendine gelmeler buruk bir tat bırakmış damakta
Benimki de öyle işte
Günün ilk ışıklarıyla
Hatırıma geliyor, unutmak istediğim ne varsa

Ressamı gökyüzü baştan çıkarırmış
Şairi gece

Oldu mu şimdi bize
Bol yıldızlı bir gece

Hadi, vurulsun kadehlere
Siz bir yerde, ben başka bir gezegende

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574920/sair-ve-ressam.html>

AŞK ŞAHİT

Lacivert bir gece
DiŐil bir pembe
Birlikteler, ufkun en kuytu yerinde

Hani gök yırtılsa
Bir zlse fermuarları
BoŐalacaklar sanki geceye

E bir de fonda ay dede var
Daha kim tanık olsun ki
Bu devinimli geceye

Bir ben
Bir sen
Bir de AŞk
Şahit oldu hepimize

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574922/ask-sahit.html>

KAOS

Basit seviyorsunuz

Ve istiyorsunuz ki
Üç işlemde hesabı kapatalım

Olmaz öyle

Borç kalır
Açık çıkar

Sen sadece bedenden ibaret değilsin ki

Ruh değerinin altına giderse, iflas olur
Kaos çıkar

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574923/kaos.html>

YAPMA MECZUP

Aşkı biz kirlettik ama
Onu kuşlardan çaldık

Çiçeklerden...

Yeni göğe ermeye başlayan bir erik ağacından

Yerdeki karıncadan
Bir arının bacaklarından

Bilinci kanatlarına takılı
Kelebeklerden

Kadının yerine doğuran
Deniz atlarından

Biz aşkı çaldık ama
İyi güzel olan her şeyden,
Yaşatamadık

Mutlak bir teslimiyetle yaşanan o doğal aşkları
İnsana uyarladık ancak
Sığamadık içine de
Dışında patladık!

Bir Tanrı
Bir de devret gözünde eşittir insanlık ancak
Biz her ikisine de tutunamadık!

Hem memelerinden
Bir de kasıklarından tutmayı öğreneli beri aşkı
İnsanlığının içini de boşalttık!

Biz ezelden beri bozguncuyduk be insanlık
Şeytanı da boşuna lanetletip
Kendimizi insan listesine
Bizler de yazamadık!

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574925/yapma-meczup.html>

EŞREF-İ MAHLUKAT

Mezara varmayan ceset!
Dünyaya sığmayan melek...

...

Sizler de capacanlı insanlardınız bir zamanlar
Belki bizden/benden daha fazla
Daha insan!

Ama şimdi
Büyük açık arayla
Siz Melek oldunuz
Ben ise, daha 'aşağıda' hayvanlardan!

Şimdi o eşref-i mahlukat denilen
İnsanlık rezervi çoktan tükenmiş
'İnsan altı insansıların elinde'
Bir enkaz yığını gibi görüseniz de

Bilmiyorum ben,
Görüyorum!

Sapa sağlam hanlar-hamamlar
Binalar diktiriyorsunuz gökyüzünde
Geleceğin aydınlık çocuklarına

Buradaki zalim
Sözde padişahlara
İnsanlık dağıtan
Saraylar kışkıandıran!

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574926/esref-i-mahlukat.html>

KÜSTÜM

Küstüm yastığına
Yatağın sol tarafına

Küstüm sıcaklığını benden alan her şeye

Küstüm seni bana vermeyen yollara

Terminallere
Havaalanlarına
Tren garlarına

Küstüm yıllardır mumla aradığım, bulduğum

Ama yanında olmama izin vermeyen kadere

Hastalıklara
Felaketlere

Bir an önce hepsi defolup gitsinler hayatımızdan

Bir tek sen kal bana
Ben de sana

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574928/kustum.html>

KUSUNTU

Takma!
Umursama!
Düşünme!
Acıdan beslenme!

Bunlar ne çirkin kelimeler böyle...

Doğru ya;
İnsan olmak güç gelebilir bazen!

Şöyle düşündüm bir an;
Dilinizde size ait olmayan kelimeleri çevirmekle talaş beyinleriniz kendi kendini dünyanın en hakikatli bilgisi sayıyor olabilir mi ki?!?

Hem ayrıca, olaylara bu kadar sığ, umursamaz ve bencilce bakmayı hangi karanlık ruhlar öğretti size?

Bataklığa dadanan sinekler gibi, nerede kötülük siz hep ordasınız.
Zihninizin oluşturduğu çöplüğü nerede iyi bir şey görmeniz, hemen oraya kusuyorsunuz!
O hicran dolu, fikir membanızın en kısa zamanda kuruması dileğiyle...

...
Oysa sadece sevmek ve sevilme için gelmemiş miydik biz bu dünya!
Aşk'ı ölümsüz kılmak için...

"Biraz dayan kardeşim, her şey geçici" demek için burada değil miydik?
Bir kişiye yar olmaya!
Bir acıya em olmaya!

Bazen anlamak, anlaşılma ve anlamlandırma için değil miydik!

Hepimizi sevmek belki zor geliyor olabilir ancak, dilinize pelesenk olmuş o kelimelere ben; 'bir insanın en insanlaşmış hali' diyorum sadece...

İstemeyene zorla insanlık satılmaz ancak
Biliyorum ki, hayat bir gün çarpa çarpa öğretir hepimize...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574929/kusuntu.html>

BÜYÜYEN KORKU

Hiçbir şey imkânsız değildi
Ve her şey bu kadar zor olmadan da olabilirdi

Fakat biz ne yaptık

Her şeyi ya gözümüzde büyüttük
Ya da koynumuzda

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574931/buyuyen-korku.html>

BİR RÜYA GÖRÜYORDUK

Bir rüya görüyorduk,
Belki ışıklı bir Lunapark'daydık

Yarın ki ödevlerini yetiştiremediği için, kaygılı olanlar da vardı,
Belki de rüyalarında öğretmenlerini görüyorlardı.

Tam o sırada, üstümüzü örtmeye gelen annelerimiz de ayaktaydı.

Bazılarımızın babaları evde yoktu,
Vardiya bitsin de sıcak yuvamıza kavuşalım diye tam gazla çalışıyorlardı.

Biz de, sabah kar topu oynamak için onları bekliyorduk.
Bence, bir şeye çok sevinmeyin, hepsi kursağınızda kalıyor.

Tam o sırada, kafamıza çerçeveler düştü,
Ayaklarımıza duvarlar.

Bazılarımız o şekilde günlerce yardım bekledi, göçük altında,
Ama gelen olmadı.

Neyse ki, bazılarımız da hep birlikte uyudu, o sonsuz uykuya,
Annelerimizin kucağında, kardeşlerimiz ile el ele.

Babam bizi evde bulamadığı için çok üzülmüş müdür acaba?

Bu kış da böyle geçti işte.

Belliydi zaten çok soğuk olacağı,
Haberler söylemişti.

Üşümek ölmekten daha zordu bi de.

Hep beraber çok üşüyerek uyuduk ama,
Neyse ki cennet sıcakmış.

Bir çocuk

(Depremzede çocuklara ithafen)

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574932/bir-ruya-goruyorduk.html>

EVREN

Başka Bir Evren
Başka Bir Galaksi

Ben İnsanlık öğrettiğimi sanırken
Ey bana İnsanlık öğreten

Küçücük bir bilmezliğinin karşılığı
Kendine Dünya'nın en büyük günahını işlemiş gibi
Kızan, küsen

Bu Dünya sen gibi, ben gibi ince ruhların
Artık yaşayabileceği bir yer değil ki

Kalbimizin ipek yolu
Onca süvarinin tepişeceği bir yer değil

Hem kervanlar artık
Misk ve amber taşımaz olmuş kokusu solmuş sokaklara

Ne yana baksan baharat misali
Acı tatlar
Acı hayatlar

Al ellerimi avuçlarına ne olur
Kaybolalım gözlerinin Samanyolunda

Ve binlerce yıldızın ışık kümesinde
Dua edelim iyi İnsanlar için
Batmasın Güneş
O insanların Galaksisinde

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574954/evren.html>

SEVGİ NEYDİ?

Sevgi
Sevgi
Sevgi

Bağrınıp durduk yıllarca

Ancak anlıyorum ki; bilinci kilitli, kalp gözü kapalı olan kimselere bunu anlatmanın hiçbir yolu yok

Hani soruyor ya bir filmde kadın kendi kendine
Sevgi neydi
Sahi, sevgi neydi

Sevgi neydi biliyor musunuz
Sizin için doldurduklarınız
Sevgiye yüklediğiniz anlam

Ama sanmayın ki bunların tümü gerçek sevgi ile bağdaştırılabilir

Az gelişmiş yerlerde büyüyen kadınlar için sevgi dayak yemekmiş
Kolunu bacağına kırmıyorsa kocası onu sevmiyordur demekmiş

Bir başkası için daha ileri gidip çekip vurmamış

Benim için önemsenmek, anlaşılmaq ve saygı duyulmaq mesela

Bir başkası için bir buket çiçek
Başka başkaları için sınırsız fedakarlık
Kendin tükenene kadar vermek

Annem için kendi yapamadığından
Babam'ın bulaşıkları yıkaması mesela

Ve Babam için anneme mutlak itaat edebilmek
Her durumda ve koşulda
Sevgisini ifade edebilmesinin tek yolu bu çünkü
Ya da sevildiğini anlamanın tek yolu, Annemin bunlar için tek bir tebbüsüm etmesi

Başkasını bilmiyor çünkü
Öğretilmemiş
Ondan öncekilere de başka başka kimseleri öğretmiş

Eğer olurda bir gün sizin sevme şekliniz ile sevilme şekli aynı olan biri çıkarsa karşınıza çok şanslısınız demektir. Bu bile gerçek sevgiyi karşılamaz ama en azından mutlu olursunuz

Saf sevginin içinde öfke olmaz
Ego, bencillik olmaz
Fedakarlık vardır ancak hepsi ölçülü ve kararındadır

En büyük anlaşmazlıkları bile yola getirir sevgi
Bazen onun için, ondan bile vazgeçmektir sevgi
Yapmış büyüklerimiz zamanında
Hepimiz duymuşunuzdur bazı örnekler
Aşık Veysel gibi
Neşet Ertaş gibi

Ve benim bir zamanlar okumuş olduğum
Bertolt Brecht'in
"Augsburg Tebeşir Dairesi" isimli kitabında çok güzel anlatılmıştır gerçek sevgi

İşte saf sevgi varsa bunların hiçbiri orada yoktur
Varsa, gerçek sevgi orda yoktur

Herkes şimdi başını avuçlarının arasına en az bir dakikalığına alsın ve seviyorum dediği ve beni seviyor dediği (eşi, dostu, evladı, sevgilisi, arkadaşı, vatani, bu vatanın evlatları Ata'sı vs.) her şeyi bir kez daha gözden geçirsin

Biz gerçekten sevmiş miyiz
Ve nasıl sevmişiz

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574956/sevgi-neydi.html>

SON GÜN

Toprağa Kapanıp Saatlerce Ağlamak İstiyorum Ben

Başıma her 'kötü bir şey' geldiğinde bundan daha beteri ne olabilir ki derdim kendi kendime

Fakat her defasında hayat beterin bir daha beteri vardır diye göstermekten geri kalmadı bana

Artık demiyorum öyle

Öyle zamanlarımda kendimi rahatlatmak için önce karşıyı suçlardım.
Sonra tüm sorumluluğu kendim alır, kendimi yer bitirirdim

Çünkü akıl bir süre sonra kendi varlığını korumak için acıyı ötelemeye çalışıyormuş
Öyle diyor uzmanlar

Ancak derinlerde bir yerlerde biliyorsunuz
anıyorsunuz ki, her şey tamamen bizim suçumuz olmasa da bizimle alakalı

Eğer ben değişmezsem, biz değişmezsek, düşünme ve davranış biçimimizi değiştirmesek hiçbir şey ne dua, ne de kendiliğinden değişmeyecekmiş. Çünkü aklını kullanmayana ve ahlakı zayıf olana Tanrı da yardım etmezmiş. Bunu gerek ben, gerek çevremdekiler çok acı tecrübelerle ezber ettik

Şimdi herkes en azından bir dakikalığına külahını önüne indirsin, bayraklar yarıya çekilsin, kayıplarımıza saygı ve özür duruşunda bulunulsun ve biz nerede yanlış yaptık, neye, kime, neden yetişemedik, nerede eksik ve yetersiz kaldık diye düşünsün

Bu bizim önce onlara(şehitlerimize) sonra kendimize vicdani ve insani sorumluluğumuzdur

Ve bir daha aynı ihmallere göz yummayacağımıza, namuslu, ahlaklı, vicdanlı birer insan olacağımıza, iş ve işleyiş ahlâkına bağlı kalacağımıza namusumuz ve şerefimiz üzerine yemin etmeliyiz

Çünkü belli ki bu felaketler dünya durdukça hiç bitmeyecek ancak biz bazı şeyleri farklı düşünebilir, farklı yapabilirsek kayıplarımızı en aza indirmenin bir yolunu bulabiliriz belki

Zira o insanlık kırıntısı azıcık içimizde varsa, kaldıysa biz böyle yapmayı, düşünmeyi hepimize borçluyuz

Zorundayız

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574957/son-gun.html>

İNANDIĞIM HER NE İSE

Hep peşinde olduğum fakat
Kırk yılda bana öğretilmediğini
Ya da benim öğrenemediği
Aslında bilip de
Bir türlü uygulamaya cesaret edemediğimi
Bana bir günde öğrettin Allah'ım

Ve son on gündür
Tekrar tekrar hatırlatıp duruyorsun

Her birey yalnızdır
Yalnız gelmiş ve yalnız gidecektir

Kimsenin kimseye faydası olmadığı o gün
Medet sadece sendendir
Hüküm senindir.

Malıma/mülküne güvenmemeyi
Tamah etmemeyi
Hiçbir şeyin aslında sahibinin ben olmadığını
Evladımın bile

Tüm sevdiklerimizi
Tek bir dakikada kaybedebileceğimizi

Dünyada aslında ahlaklı birer insan olmaktan
Vicdanlı olmaktan
Yardım sever olmaktan

Senin yeryüzündeki ellerin olmaktan (senin ahlakın ile ahlaklanmaktan) daha önemli Bir vasıf ve amacımız olmadığını
çok acı bir tecrübe ile öğrendi(k)m Allah'ım

Celalini göürdüm
İman ettim

Şimdi rahmetinle az da olsa kalbimize bir ferahlık ver bizi ödüllendir
Bağışla Allah'ım

Çünkü hepimiz çok yorgun ve üzgünüz
Ve sana çok muhtacız

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574958/inandigim-her-ne-ise.html>

İÇİM ÇOK ACIYOR

Bir hayalet gibi dolaşıyorum, şehrimin tüm sokaklarını
Kapı, kapı

Ve, sokaklarda acının çığlıkları
Sarı sarı yapraklar
Ve o sarı yaprakların dallarında
Masum 'insan' iskeletleri

İçim acıyor
İçim çok acıyor

Bana acını göster deseniz gösteremem
Ama bilmediğim bir yerlerde
Canım çok yanıyor

Eyy benim güzel halkım
Aslında bundan yıllarca evvel öldük biz
Ancak, selamız bu gün okunuyor

Özlem SABA
www.ozlemsaba.com

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574959/icim-cok-aciyor.html>

GAFLET

"Ölmeden ölmek" diye bir şey var
Mülk-ü tene sığmamak

Kalkınca göz perdesi ortan
Gönül gözüyle bakmak diye bir şey var

Batın ve zahirin birleştiği o ince çizgide
Gaflet uykulardan uyanmak diye bir şey var

Söz yutmak diye bir şey var
Ağızlar dolusu konuşmadan
Söz kusmak diye bir şey var

İçin için kanarken kendine

Ey insan oğlu
Vefa diye bir şey var
Kan bağı değil can bağı olan

Taşta duvarda aramayı bırak artık Kabe'ni
Kible'ni

Ne varsa insanda, canda var

Arayıp da bulamadığın o
Kainata değil de
Kuş gibi bir yüreğe sığınan Rabbinin

Şimdi viraneler altında
Sana, vicdanına ihtiyacı var

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574960/gaflet.html>

SÖZ

Söz deyip geçmeyin
Söz işçisiyim ben
Ve sözün esiri

Bir sözün

Kâğıtları yırtığını
İnsanı dondurduğunu
Bazen yaktığını
Okyanusları aştığını gördüm ben

Tek bir sözün
İnsanın kalbine
Bir kurşun gibi nasıl saplandığını
Dili kanattığını
Akılları yaktığını gördüm

Ve tek bir sözün
İnsanı nasıl paramparça edip
Öldürdüğünü
Ve tek bir sözle
Bir ölünün nasıl dirildiğini gördüm ben

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574962/soz.html>

TÜR VE MUTANT

Esas tür olan (xx) ve türün mutanı olan (xy) ise
Geçiniz siz o mitolojik safsataları

Madem her tür tersiyle mümkün ve makbul ise

Kadını Kadın yapan Erkeğidir denebilir o zaman

Bu yüzden hiçbir Erkek bir Kadına "sen Kadın değilsin diyemez"

'Ben adam değilim' diyebilir ancak

Bunun tam tersi de olabilir tabii ki

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574963/tur-ve-mutant.html>

DÜŞ'LEK

Çok öncelerden tanıyorum sanki sizi
Eski bir çarşıdan

Henüz işportaya düşmemiş
Fakat sırasını bekleyen

Kekik kokusunda yakınsınız galiba
Saçlarınız sedeften

Bir mercanı andıran gözleriniz
Düşmemiş hala korkulara
Bir meddah gibi
Savunmasız ve günahsız kılıyor beni

Şimdi ikimiz
Bu çarşıda hem ağlayan
Hem oynayan çocuklar gibiyiz

Sabahlar, erken bizim için
Akşamlar uzak şimdi

Ellerinde içi gözyaşı dolu bir balonu gezdirir gibi
Biraz haylaz biraz tedirginiz

Patlasa sanki şimdi şuracıkta
Tüm dünya boğulacak sanki

Söyleyin şimdi
Neyin doğrulamasıdır geçmiş

Ne kadar acı çektiğimizin mi
Ne kadar ders aldığımızın mı

Hem ben
Yaşamı boyunca her dersten sınıfta kalırken
Siz nerelerdediniz ki

Şimdi o çelik / çomak tutan elleriniz
Hangi milattan kaldı
Bir yandan beni
Diğer yandan kendinizi döversiniz

Yapmayın
Ne olur yapmayın

Bu kurutulmuş defne kokulu çarşı
Bir şeyler fısıldıyor hep kulağıma

Eskidik ama kaybolmadık henüz der gibi
Hem ben kaybolsam
Siz bilirsiniz, bulursunuz beni

Siz kaybolsanız
Bulurum ben de sizi
Henüz düşmeden tezgahlarda

Ne olur bakmayın artık geriye
Tükeniriz

Dağılır bu çarşı tek bir sorguyla
Köle pazarlarına düşeriz

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574964/dus-lek.html>

NERESİDİR GURBET?

Neresidir gurbet

Baba ocağı mı
Yoksa Ana kucağı mı

Yuvadan düşmüş her kuşa
Gurbettir her yer

Kimi için vatanından kopmak
Kimi için, düşmektir yârin yüreğinden
Kucağından

Kimi için bırakmaktır o sıcacık avuçları
Kopa, kopa
Acıya, acıya

Kimi için, düşmektir yüzden gözden
Elden ayaktan

Kimisi için gurbettir, bir türlü vedalaşamadığı Aşk'ları

Benin için ise
Kendimden, özümden ayrı düşmektir gurbet

Ey uçmam için beni yar başından atan
Sonra da, o yar başında geri tutan Rab 'im
Gurbettir yokluğun yüreğimde

Vicdandan, adaletten uzak
Nasibimi alamamaktır insanlıktan
Asıl gurbet

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574965/neresidir-gurbet.html>

KAYBOLMUŞSUN

İlk acı değil bu
Son da olmayacak

Sevmenin ötesini görmek istemiŐtim sadece
AŞk'ın

Evine dönmek isteyen bir meczup gibi
Bulunduğum yerden de koptum

Şimdi izler bırakıyorum kendime
Yolumu bulmak için

Su kenarlarına sözcükler
Dağ başlarına ölümler

Bir de öpücükler var
Dudaklarına hiç konduramadığım

Fakat damlalar siliyor izlerini yolumun
Yüzünün coğrafyasına mülteci düşüyorum

Daha büyük bir hüzne terk ediyor gözlerin beni
İçi tonlarca dolu bir havuza düşer gibi

Ah bir bilsam diyorum
Gözlerinin ipek yolunu

Kalkacağım
Yıkılmayacağım biliyorum ama
Daha bundan yıllarca evvel
Küllerin savrulmuş senin de maviliklere
Tıpkı benim gibi, kaybolmuşsun

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574996/kaybolmussun.html>

RUHUM GÖÇEBE

İşte buradayım
Tam da olduğum yerde

Ne yer ayağımın altından kayıyor artık
Ne de aklım beş karış ilerde

Tam buradayım
Sıkıca basıyor ayaklarım toprağa

Bir de, yılların yorgunluğu var üzerimde
Siz yorgunluk diyorsunuz, ben tecrübe

Daha bir anlam katıyor sanki yüzüme
Kırgınlıklarım

Önce nefret edip
Sonra affedişlerim

Kayboluşlarım
Kendimi buluşlarım

Kimileri kırıksıklık dese de
Ben yaşamak diyorum buna işte

İçim ağır
İçim, kurşun gibi ağır bir de

Bu ağırlık, daha da sıkı bastırıyor ayaklarımı sanki yere

Yüz yıllardır aynı yerde kök salan bir çınar gibi
Daha da bağlanıyorum bulunduğum her yere

Sevginin istemekten başka bir şey olduğunu
Değerin, kulağıma fısıldanan sözlerden ziyade
Yaşamak, yaşatmak olduğunu daha çok ezber ettiriyorum kendime

Ama, sanmayın ki
Ben yine de bir ağacım
Her şeye rağmen insanım
İnsanlığımla insanım

Ayaklarım yere ne kadar güçlü basarsa basın
Ruhum, Kalbim hala bir kırlangıç gibi göçebe

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574998/ruhum-gocebe.html>

AŞK MÜLTECİ

Ellerim bir yerde daha tatmıŐtı bu hüznü
Ah ellerim
Acemi ellerim
Her dokunuŐta yok eder kendini

Belleği bitmeyen yüzyıllar dizini
Ama bi haber yine de
Ruhuna yazılan künyeden

AŞk eskicisi
Huzur dilencisi

Buz gibi ayazda
Temmuzu arayan bir meczup
Nereden bilebilir ki AŞk'ın değerini
Bülbülün çilesini

Atar kendini ateşe de
Pervane oldum sanır
Geçici bir mum alevinde
Yakar kendini

Ah ellerim
Ah ellerim

Ellerim acemi
Bu yangınlar eski

Ne olur bir gün seversem
Benden bilmeyin bu ateşi

O ateş ki
Ruhumun ipek yolundan daha eski
Bir ucu bende saplı
Diğer ucu
Asırlardır mülteci

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575266/ask-multeci.html>

GÖÇÜK

Kalbimdeki göçüğün altında kalırken

Oradan sağ mı çıkacağını sandın

Bir bak bakalım

Yerle bir ettiğin o kalbin içinde

Seneden önce kaç enkaz

Kaç moloz daha var

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575267/gocuk.html>

HAYASIZ HAYAT

Sen; kendi zamanında bile
Kaybolmuş, hüznü bir Aşk şarkısı

Hep kendini arayan
Zor yolculukların, düşler kırığı

Kaşlarının kırılmış şafkına vuran Ay Işığı
Ve dudaklarının büklümünde oynayan gümüş sırtı balıklar bile
Hissettirmeyen yaşadığını

Başı bir kez okşanmamış
Ve yüzüne vurulan tokatlardan sonra
Uyandırılan hayata
Öpüşlerden önce

Ben şimdi sana binlerce şiir yazarım da

Yazmak yürek ister
Korkarım, bulamamaktan
Yüklerini kaldıracak kelimeleri

Oysa sen ne güzel sırtlanırsın
O küçücük omuzlarında tüm yükünü
Hayasız hayatın

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575270/hayasiz-hayat.html>

EKSİK ŐİR

Eksiğim biraz

Virgölü didaktiği kafiyesi

Fakat Őir gibi yazılmasam da ben
Sen Őir gibi oku beni

Hem Őirlerde artık
Noktalar da bitti

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575271/eksik-siir.html>

TANRI'NIN ELLERİ

Yürek yorulunca gözyaşı gözden değil, içten akarmış

Tadı, kokusu, hatta dumanı bile olurmuş onun

Ten denilen ete, kemiğe bürünen kimselerin göremediği

Ten kafesinden kurtulup, mana gözüyle bakabilenlerin gördüğü

Birlikte tüttüğü yoldaşları olurmuş onların
Tanrı'nın yer yüzüne uzanan ellerim dediği

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575272/tanri-nin-elleri.html>

SEN DEMEK

Güneşin sıcağından sıcak olan varlığıyla uyanmak bir sabah
Ve bir dolunay serinliğinde
Diri tutmak
Aşk'a, insanlığa dair ne varsa

Sen demek
Asilliğin zirvesi demek
Sen demek
Varılması özlemle beklenen
Varılamasa da bir gün
Özlemi bile güzel olan demek

Sen demek
Papatyanın kokusundaki huzur
Tenindeki incelik

Sen demek
Bir bebeğin gülüşündeki mutluluk
Ağlamasındaki samimiyet demek

Sen demek
Yağmur demek değil
Yağmur sonrası o muhteşem kokusunun büyüü demek

Toprak demek
Bereket demek
Sen demek her şey demek

Sen demek için o kadar çok neden varken
Belki de bazen susup
Sadece seni seyretmek gerek

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575274/sen-demek.html>

SEN

Onlar görünür değil
Gören sensin

Sesi yok hiçbir şeyin
Duyan sensin

Can yakası değil onlar
Yanan sensin

Var olmayan bir şeye
Sakın benim deme

Hiçbir şey senin değil
Sen her şeyin kendisisin

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575275/sen.html>

BİR O

Hani bazen diyorum ki
Kaybolsam bir gün
Şaşırsam yolumu
Bulsa O beni

Sussam, sussam
Hiç konuşmasam
Tüm dünya sağır olsa da sesiz çığlıklarına
Bir O duysa beni

Yaralarım açılrsa
Kanatsa da insanlık mütemadiyen
Bir O sarsa beni

Çok uzaklarda olsam da
Yüreğim nasıl bağlandıysa O'na
Tüm bağımlılıklarını atıp bir kenarda
Bağlansa ya, bir O
Aynı bağlarla

Yığılsak bir kenara
Üryan kalsak tüm ruhumuzla
Üşüsem de ben karanlık dehlizlerimde
Bir O ısıtsa beni

Sevsem, sevsem, sevsem
Her şeye rağmen sevsem
Bilse 'Her şeye rağmen sevmenin' ne demek olduğunu
Öylece sevse ya beni

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575278/bir-o.html>

AN'DA

Parılda
Ama ışığını dağıtma
Susma sakın
Ama çok da konuşma

Sev, sevil, bağlan
Ama bağımlı olma

Destek al, güç al
Ama çok da yaslanma

Yaşa, yaşat, büyüt
Ama ruhunu sakın yaşlandırma

Öğren, bil
Sor, soruştur
Sakın ha, yerinde sayma

Al, ver, çoğal
Ama sakın satma
Satılma

Bul, buluştur, dağıt
Ama sakın dağılma

Sen bulmadan kendini
Bulundum sanma

Borç al, borç ver, öde
Ama bazı hesaplar asla kapanmaz
Veresiyesi tutulamaz

Sakın ha, yarına bırakma
Anında olmaz her şey

Ama An'da olur
O anı sakın kaçıрма

Öl, öl, öl
On kere
Bin kere öl

Ama sakın mutlak öldüm sanma
Ölüm bir yok oluş değil
Eve yeniden dönüştür

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575282/an-da.html>

KENDİNİ BİLMEK

Elini neye
Kime uzatsa kırılanlar

Ya da kuru bir yaprak gibi
Oradan oraya savrulanlar

Her bir kırılmadan sonra
Toprağın rahmine
Bir tohum gibi batmayı öğrenir

Ve günü geldiğinde
Bir orman gibi
Her şartta ve her yerden
Fışkırmayı öğrenir

Bunun için biraz ışık
Biraz su alsın yeter

Dünyanın ışığı sevgi
Su'yu Aşk ise eğer

Ona bir tek kendini bilmek yeter

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575283/kendini-bilmek.html>

SEN OLABİLİRİM

Ne hepsiyim ben
Ne de hiçbir

Ben sadeceyim

Bağımlı olmam ben
Ama her an Bağlanabilirim
Görünmez iplerle yüreğimize

Esir alsalar da kelepçeyle
Kimsenin olmam ben
Senin olmam

Ama güzel seversen
Sen olabilirim

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575284/sen-olabilirim.html>

BUMERANG

Ne, kayalar vurur insana,
İnsan ona çarpmadıkça,

Ne, deniz boğar insanı,
İnsan kendini boğdurtmadıkça.

Ne, ateş yakar kimseyi,
Kimse ona koşmadıkça,

Ne, Aşk gelip bulur insanı,
İnsan hazır olmadıkça,

Ne, kaderden kaçabilir insan yaşadıkça,

Ne de, yazılmıştır alınına kimsenin,
İnsan kendi yazmadıkça.

Ne, kederden kurtulabilir insan insan, oldukça
Ne de, insan insandır keder olmadıkça.

Para çalışanındır,
İlim arayanın.

Ateş yakanındır,
Aşk yaşayanın.

Kötülük kötünüdür,
İyilik yapanın.

Ne ararsan sendedir,
Bulursun kendini aradıkça.

Özlem SABA
www.ozlemsaba.com

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575285/bumerang.html>

SAHİCİ BİR İNSAN

Bana bunu söylemeyin artık

Vaktiyle hepiniz oldum ben

Çarmıha gerilen İsa
Derisi yüzülen Nesimi, Hypatia
Taşlanarak öldürülen Soraya

Yüzüm yontma taş devrinde oyulurken
Gözlerim
Hiroşima'da zehirlenen küçük kızlar gibi bakmakta

Dilimde Füruğ Ferruhzad şiirleri
Yokluğum gizemli
Aklım Ferhunde Melikzade gibi
Her gün varlığını yeniden, yeniden yakmakta

Ruhum ki
Her türlü iklimi barındırır dehlizlerinde

Belki de dediği gibi Şairin
"Ey, iki adımlık yerküre
Senin bütün arka bahçelerini
Gördüm ben!"

Gördüm ben

Hayat dediğiniz nedir ki
Tüm giz,
Okyanusuna varmak için
Deli deli akan bir ırmakta

Yalandır coğrafyalar
Gün dediğiniz yalan.

Cennet, cehennem

Her şey tam da şu anda,
Şimdi, burada olmakta

Siz ki
Kainatın her türlü şifresini
Taşıyorken her bir zerrenizde
Mitoz ve mayoz gibi
Anlamsız bölünmeler de
Her biri sonuçta
Yine aynı şey olmaktadır

Bundan sonra söylemeyin bana
Kim ve nasıl olacağımı

Ben bilirim kendimi
En az sahici bir insan gibi

Tüm suretler yine ben
Ve tüm yollar, yine bana çıkmakta

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575286/sahici-bir-insan.html>

ALIN YAZISI

Bir gün
Neye dokunduysam, parçalandı
Bulutlar dağıldı kirpiklerimde
Bahar eridi ellerimde

Fakat
Hangi harfe dokunsam
Seni yazdı her seferinde

Sözcükleri seemedi düşlerim
İyice derinleştii yazılar
Onlar derinleştikçe
Harlar gibi ateşii
Seni yığıp üst üste
Isındım şdke

Sonra yak dedi içimdeki bilge şair
Yan o dokunduğun kelimelerle

rs nasıl direnirse ekice
Direndi aklım da kalbime

Sınama artık beni dedi kalbim
İnkâr, ancak işkenceyi uzatır
Ya duymaya gücünün olmadığı şiirleri yazma
Ya da yazdığın şiirlere sırtını dönme

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575287/alin-yazisi.html>

BEYHUDE

Gönül bağı ile bağlayın sevdiğinizi

Ne kollarına taktığınız kelepçe
Ne ayaklarına vurduğunuz pranga
Nafile

Akıl
Ruh
Kalp

Bulunmalı üçü de
Aynı anda
Aynı yerde

Yoksa Aşk dediğin şey
Beyhude

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575289/beyhude.html>

GİDERİM

Bir yolu seçerim.
Eğer çıkmaz sokaksa
vazgeçerim..

Kimseye hesap vermem
Kimseye hesap sormam
Kafese de konmam
Ben kuş değilim

Dağınık biriyim ben
Savrulmayı severim

Bir yerde gereğinden fazla kalmam
Kimseyi gerçeğinden fazla tutmam

Aşka fazla takılı kalmam
Yeniden, yeniden keşfederim..

Bu dünyaya bir kez geldim ben
Her insan gibi
Elbette ki, işime geleni seçerim.

Sonra istersem ondan da geçer
Başka yöne giderim

Keyfimin kahyası değilsin sen
Ben de senin At'ın değilim.

İstedğim yere giderim...

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575291/giderim.html>

İZİN VER KENDİNE

Tek ve eşsiz olduğumu biliyorum
Fakat yalnız olmadığımı da
Ben varım
Kendimin her şeyi olan ben

Eğer insanları çok fazla umursarsanız gerçekte kim olduğunuzu asla keşfedemezsiniz

Ve aradaki bağ ne olursa olsun 'Sevgi' ve 'Samimiyet' üzerine kurulmayan ilişkiler hiçbir zaman gerçek değildir ve nadiren sürdürülebilir

Fakat bunun için öncelikle insanın kendine sevgi dolu ve samimi olması gerekir

Kendini tanımaya, bulmaya ayrılan zaman zamanın en doğru biçimde kullanılmasıdır

Bunu önceliğe alın

İnsanın bu dünyadaki ilk amacı sevgili/eş, dost ya da arkadaş aramak değildir. Çoluk çocuğa karışmak hiç değil

İnsan öncelikle kendini bilmeyi ve kendi olmayı aramalı
Diğerleri sonradan gelir zaten

Gerçeğe uyanmaya başladığınızda, hayatın nasıl kendiliğinden aktığını, her şeyin 'tam zamanında', 'tam da olması gerektiği gibi olduğunu ve sizlere ne kadar da cömert olduğunu fark etmeye başlarsınız

Kendini keşfe açık bir insanın fiziksel, duygusal ve ruhsal gereksinimlerine hayat kendiliğinden cevap verilir zaten

Bunun için çokça çaba harcamaya gerek yoktur
Siz yeter ki almaya hazır olun
Sizin olan gelir ve sizi bulur

Ve bir de; tabii ki teslimiyet ve güven

Bu yolculukta güven hayatı anlamanız için gözlerinizi açar, Teslimiyet ise, tüm sanrılardan arınıp, kendi sonsuz benliğinizle eriyip birleşmenize izin verir

Fakat tüm bunlar, ancak siz kendinize izin verirseniz gerçekleşir

Çekilin önünüzden

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575292/izin-ver-kendine.html>

SU BİLE YOLUNU YİTİRMİŞ

Şimdi kulağınızı değil de
Kalp kulakçığınızı da açsanız
Yine de duyamazsınız beni

Çünkü bir ucu körelmiş
Diğer ucu kararmıştır kalbinizin

Sağırdır evrenin diline

Ve bir körden farksız adımlarınız
Sizi yine o aynı kör kıyılara getirse de
Aydınlıkları yatırıp uykulara
Daldınız yine karanlık düşlere

Oysa ne de derin kanıyordu baharlarınız
Tek bir çiçek vermeyişine bile aldırmadan
Damarlarınızda akan
Tüm Kainatın Güz'lerine
İnatla bahar dediniz

Halbuki
Batmayacak sandığınız güneşin batışına
Doğmayacak sandığınız günün ışığına
Kaç kez şahit oldunuz

Saygı diye korkuyu
Sevgi diye yokluğu destur ettiniz evreninize

Kendini büyük sanan onca insanın cüceliğine
Ve cüce sandığınız onca insanın yüceliğine
Şahit oldunuz ki

Aldırmadınız

Kaç kez çarptınız cehaletin duvarına
Ve kaç kez sersemlediniz
Yine de aldırmadınız

Şimdi kalanlarınız o kadar az ki hayata
Öyle az ki kendine

Hani diyorum ki
Her şeyi
Sarp kayalara aldırmayan
Engin bir su gibi
Yoluna koyayım
Bir de bakıyorum ki
Su bile yolunu yitirmiş
Ellerinizde

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575293/su-bile-yolunu-yitirmis.html>

SİZE BEDEL

Ne kadar çok uzak varsa
İşte o kadar uzağa gitmek istiyorum

Sabit fikirlerinizden
Sevgisiz yüreklerinizden
Kötülüklerinizden

İnsani dediğiniz
Fakat bu dünyada bir tek insana yakışmayan
Her türlü şeylerinizden

Cennet yok anladık da

Varsa 'yerin yedi kat altı'
'Cehennem yedi kat dibi' diye bir yer
İşte o kadar uzağa gitmek istiyorum

Hepsi de sizlere bedel

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575294/size-bedel.html>

HEPSİ SEN DE

Yarısı ben de kaldı
Ne bıraktıysan geride

Fakat unutmaya mümkün kılmadı zaman

Bu tekne çok su aldı
Ağırlaştı yelkenler
İskele taşıyamaz oldu
Mazinin yüklerini

Ne vardıysa ben de
Hepsi sen de

Sen de kaldı unutuşum
Güzelin güzelliği
Doğrunun doğruluğu

Sen de unuttum
Sevmenin nasıl bir şey olduğunu

Ben sen de seni unutmadım ki sadece
Ben sen de kendimi unuttum

Boşluğu döven bir iskelet gibi
Yaşamak dedim ne kaldıysa geride

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575295/hepsi-sen-de.html>

BİTMELİ

İçin acısa da bazen bitmeli
Bağır çağır ağlasan da bitmeli

Sevmediğin için değil
Bitmesi gerektiği için bitmeli

Kalp aynı yorgunluğa tekrar tekrar dayanamaz bazen
Aynı sarp yollara

Olmayacağını bile bile
Dayanamaz aynı yorgun yıllara

Susmayı öğreneceksin elbet bir gün sen de

Siyahı beyaza katmamayı
Gri düşüncelerle
Pembe duygular yaşanamayacağını

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575296/bitmeli.html>

VARLIĞIM VARLIĞIMA ARMAĞANDIR

Saat gecenin üçü

Ve ben neyi düşündüğümü bilmeden şuursuzca düşünüyorum

Gözlerimin önünden hayatım geçiyor

Bazen birkaç fotoğrafa takılı kalıyor belleğim.
Ne zaman çekildiğine

Zamanını tam olarak anımsamasam da, çektirdiğim anın duyguları öyle derin kazınmış ki zihnime daha dünmüş gibi hatırlıyorum

Sonra soruyorum kendime;
Ben gerçekte ne zaman doğdum
Bu varoluş hikayesinin anlamı ne

Böyle buyurdu Zerdüş'deki gibi ya aynı hataları tekrar tekrar yapıp dursaydım yine de kabul eder miydim hayatımı

Bunları düşündüm tüm gece

Evet ben sevgiyle büyümedim fakat buldum yine de çok sevmenin, sevilmenin bir yolunu

Kalbim kaynağını tanımadığı bir frekansla Aşk'la doldu

Yaşımdan önce kalbim büyüdü
Aşk'la çarptı
Esnedi

Sevgide ve özveride sınır tanımadı

Korudu, kolladı, büyüttü, yayıldı

Zamanla ayrıştı

Ruhum zihnimden, zihnim vaktinde tüm olup bitenden

Tadına varmadığım hiçbir duygu kalmadı

Tüm bu duyguları hissederken, kendimle karşılaşmalarımı, verdiğim her bir tepkinin zamanında nelerin noksanlığı ile oluştuğunu, kendimle, hayatla tekrar tekrar kucaklaşmalarımı, sarıp sarmalayışımı

Ve sonunda diyebildim ki kendime

Ben tüm varlığım ile yaşadım
Varım
İşte tam da buradayım

Hüzünlerimi, sevinçlerimi, gülmelerimi, ağlamalarımı

Acılarımın tüm hücrelerime nüfuz edişini, asla geçmediğini, geçmeyeceğini fakat bu acılarla hayatıma nasıl devam edebileceğimi öğrendim

Aynı zaman dilimini paylaştığım canlılarla nasıl da uyumlu olduğumu gördüm
Varlıklarını hissettim
Dokundum, tattım, kokladım

Sanatın her bir dalıyla az da olsa uğraştım
Hayatıma neler kattığını, ufkumu nasıl da açtığını ve asla onsuz yaşayamayacağımı anladım

Farklı varoluş biçimleri ile değiştim, geliştirdim
Olmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimledim

Ben gerçekte ne zaman doğdum ve yolun tam olarak neresindeyim henüz bilmesem de, şimdi tüm kalbimle, zihnimle tam olarak burada olduğumu biliyorum

Hayallerim, aşklarım tutkularım, sevgim, merakım, acılarım, hüzünlerim ile buradayım

Ben dünyaya aitim
Ben bu dünyada bir tek kendime aitim

Tüm yaşadıklarım ile kendimi ve dünyayı kucaklıyorum
Yaşamımı kutsuyorum
Kendimi kutluyorum

Varlığım varlığıma en büyük armağanımdır

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575297/varligim-varligima-armagandir.html>

AY IŞIĞININ AKREBİ

Evvelden önce
Ve evvelden sonra

Fırat'ın uçurum kıyılarına
Bir meteor gibi
Düştü Ay ışığının Akrebi

Henüz Adem görmeden yüzünü
Havva bile vazgeçti ondan

Sahi ya
Bir Akrep'in dönencesi
Tehdit sayılırdı Oğlak ve Yengeç'e

Ki sanırım öyle oldu sonu
Zamanı dilimledi benliğinde

İlk onun yüzü değdi yüzüne
Tüm zamanların Evi(ne)
Uzattı elini dehlize
Kesti kiskacı hüznün
Kurumuş damarlarını

Aktı bilginin gözü

Bir tohumun sırrı
Sırrımdır dedi
Sustu
Söylemedi bunu kendine bile

Ona
Hep uçurum kıyılarda rastladınız
Günahı benim dedi Dünyanın
Zehri benim

Merhemi de

Korktu insanlık bilinmezlikten
O ise bir haç gibi
Boynunda taşıdı çarmihını

Aktıkça içine kederi
Kanı ile besledi insanlığı

Sessizlik benim dedi
Konuşan ben
Senden sana seslenen ben

Bir büksen dedi dalımı
Hindistan'da Taç Mahalim
Mısır da İskenderiye

Ahh Ay ışığının Akrep'i
Her gece don değiştirip
Sokakların çalgıcı çingenesi

Ne çok yaraladılar seni
Korkunç gözler açtılar etinde

Özlem SABA

Kaynak:

SUSMAKTAN BAŞKA BİR KONUŐMAK

Gerçeklikten uzak
Başı boş düşünceler
Duygularla yoęurulmuŐ bir günden
Elimde tek kalan
Ağız dolusu bir esneme Şimdi

Öyle bir esneme ki bu
Kalbim kiŐ uykularına ha uyudu
Ha uyuyacak

Oysa bir dudağa ne çok yakıŐırdı öpüŐmek
Gülümsemek

Bir Nisan göğünün
Böylesi bir gecesinde
Sana söyleyecek çok sözüm vardı aslında
Ama nedenini bilmediğim bir keder akıyor içimden

Sevmek diyorum
Cesurların işi
Yaşamak
Cesurların

Korkuyorum
Korkuyorum
Korkuyorum

Kıyamıyorum
Kaçıp saklandığım yalnızlığıma
Yalnızlığına

Susmaktan başka bir konuŐmak kalmıyor bana

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575299/susmaktan-baska-bir-konusmak.html>

SAVAŞ

İyilik de, Kötülük de Bumerang.

"Zorunlu olmadıkça savaş bir cinayettir."

Mustafa Kemal ATATÜRK.

Savaş ancak zayıfların, korkakların ve aç gözlülerin işidir.
İster bireysel olsun, ister Milletler arası.

21. YY da bile hala savaştan bahsediyor olmak, geçen onca asra rağmen insanın insanlıktan tek bir nebze nasibini almadığını ve o toplumun ya da toplumu yönetenlerin hala ilkel bir hayvan gibi aç ve acımasız yaşadığını gösterir.

Tüm bu olanlara HAYIR demeyen ya da çanak tutan tek bir birey ya da millet onlardan farklı değildir ve aynı suçu işlemiştir.

Doğa bile kendini değiştirmiş, yenilemişken etrafınızda birbirleriyle arkadaşlık eden kediler, köpekler, ve dahi kuşlar varken insanın bu kadar vahşi ve doğanın dengesini bozuyor olmasının hesabını eminim yine o aynı doğa ve arkasında yatan O muhteşem güç elbet bir gün soracaktır.

İyilik de, kötülük de Bumerang
Seçim sizin

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575300/savas.html>

İNCELİKLER

Ey kabuğu mermer / taştan
Ey sessizliği incelikli / kırılđan

Ey kafamın içinde durmadan volta atan
Gürültülü Kadın

Düşündüğü, söylediği hiçbir şey
Sustuklarına benzemeyen

Yaşadığı, hissettiği her şey
Hiç kimsenin bilmediği, hissetmediği gibi olan

Sen ki
Bir kelebeğin ipeksi dokunuşlarında hayat bulan

Bir günlük ömründen
Bin hayat çıkaran

Sevapların günah
Günahların sevap sayıldığı bir alemde
Günahlarını bile boynunda
Bir inci gibi dizi dizi
Gururla taşıyan

Hayat seni çok incitmiş
İnceltmiş olabilir

Ama ne olur
İnceldiğimiz yerden kopmayalım
Ne olur

Çünkü tüm bu inceliklerdir
İnsanı insan yapan

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575302/incelikler.html>

BİR KADIN

Dışı ne kadar gürültülü olsa da, bazen içinde susar insan

Ama bilin ki bir Çocuk ruhu daha katledilmiştir bu hayatta.

Dışındaki Kadını korumaya çalışmaktan, içindeki çocuğu öldüren, içindeki çocuğu yaşatmaya çalışırken dışındaki kimliğini kaybeden, aşağılanan, değersizleştirilen, her fırsatta sömürülmeye çalışılan, ötekileştirilen ve neredeyse insan sıfatından düşürülecek nice kadından herhangi birisiyim ben de.

Oysaki, hayattaki varlıklarınızı borçlu olduğunuz, olmasa devamınız mümkün olmayan, varlığı en az toprak kadar değerli, bereketli kadınlarınıza, size bir mısır, buğday, nohut veren araziler kadar ehemmiyet vermediniz.

Gözden kaçırdınız ki, sağlıklı hasatlar için, verimli topraklar gereklidir.

İşte burada da insana verdiğiniz değer, kendinize duyduğunuz saygı giriyor devreye.

Ne acı

Çocuklarınız, geleceğiniz çocuklarınızın esas sahibi olan kadınlarınız, 'doğuran, bakan, büyüten/besleyen' bir çocuğu hem psikolojik hem sosyal olarak hayata hazırlayan kadınlarınız,

Bir verip bin aldığınız kadınlarınızı öyle hoyrat öyle acımasız kullandığınız ki, kimi kendini bir paçavraya, kimi kendini başka bir insanın insafına, kimi de bile isteye bu hayattan vazgeçişlere mahkûm etti(niz) kendini.

Kimi ise, direnmeye, kendini küllerinden yeniden yaratmaya, sonu riskli bir doğum olsa da, kendini yeniden doğurmaya...

İşte bu yüzdendir ki;
Bazı eşiklerden destursuz geçilmez.
Bazı kapılar her zile basana açılmaz.
Her evde önünüze sofraya serilmez
Her sofradan karnınız doyarak kalkmazsınız.

Kadınlarınız artık uyandı

Değerini, varlığının ne kadar yüce, anlamalı olduğunu
Emeğinin değerini,
Ve emeğini kime vereceğini biliyor, seçiyor.

Sizin bizlere kader diye, ahlak diye sunduğunuz, dayattığınız bencil duygularınızla baş edecek kadar bilinçli, bilgili ve güçlü artık.

Ayakları yere basıyor ve bastığı her yerden ses çıkartıyor artık kadınlarınız!
(Mustafa Kemal Atatürk ve onun gibi daha nicelerine minnet ve rahmetle)

Her ne kadar bir çoğumuz, birçok şey gibi coğrafik konumunuz yarattığı engellere, gecikmelere takılsa da, eminim ki en kısa zamanda 'bilgi' onlara da bir şekilde ulaşacak.

Onlar da bir gün aydınlığa refaha erişecek.
Bunu biliyorum

Oysa her şey ne kadar farklı olabilirdi

Yâri olmayan insanın
Teli olmayan sazın.
Sözü olmayan sesin.

Gündüzü olmayan gecenin ne anlamı ne zevki olabilir ki bu hayatta.

Bi düşünün hele

Bir Kadın

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575303/bir-kadin.html>

MEVZii

Ve der ki şair
"Karşılaştır şimdi ölmüş bir saadetle yaşayan mutsuzluğu"

Ne çok konuştuk seninle
Havadan sudan
Felsefeden
Doğadan

Bir tek bizden konuşmadık
Korkmadan

Korkularının arkasına saklanmış iki kaçak gibi
Savaşmadan sevişemedik seninle
İki karşı mevzide savaşan askerler gibi

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575304/mevzii.html>

UNUTMAK İSTİYORUM

Nasıl bir unutmak var içimde
Kim olduğumu
Nerede olduğumu
Ne iş yaptığımı
Kimin neyi olduğumu

Zamanı
Uykumu
Uykusuzluğumu

İçmem gereken ilaçları
İçmemem gereken sigarayı

Unuttuğum aşklarımın
Unutamadığım acılarını

Nasıl bir kaybolmak var içimde bir bilerseniz

Bulduğumda hatırlamak istiyorum sadece

Bunca kaybolmuşluğun içinde beni bulanı

Özlem SABA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575305/unutmak-istiyorum.html>